
8 Shrimaddevibhagavatamahapurane Ashtamah Skandhah

८ श्रीमद्देवीभागवतमहापुराणे अष्टमः स्कन्धः

Document Information

Text title : Devi Bhagavata Mahapurana Skandha 08

File name : devIbhAgavatam08.itx

Category : purana, devI, devii, devibhagavatam

Location : doc_purana

Transliterated by : Vishwas Bhide, satsangdhara.net

Proofread by : Vishwas Bhide, satsangdhara.net

Latest update : March 30, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 31, 2024

sanskritdocuments.org

८ श्रीमद्देवीभागवतमहापुराणे अष्टमः स्कन्धः

८.१ प्रथमोऽध्यायः । भुवनकोशप्रसङ्गे देव्या मनवे वरदानवर्णनम् ।

जनमेजय उवाच ।

सूर्ययन्द्रावयोत्थानां नृपाणां सत्कथाश्रितम् ।
यरितं भवता प्रोक्तं श्रुतं तदमृतास्पदम् ॥ १ ॥

अधुना श्रोतुमिच्छामि सा देवी जगदम्बिका ।
मन्वन्तरेषु सर्वेषु यद्यद्रूपेण पूजयते ॥ २ ॥

यस्मिन् यस्मिंश्च वै स्थाने येन येन य कर्मणा ।
(शरीरेण य देवेशी पूजनीया कृत्प्रदा ।
येनैव मन्त्रबीजेन यत्र यत्र य पूजयते ॥)
देव्या विराट्स्वरूपस्य वर्णनं य यथातथम् ॥ ३ ॥

येन ध्यानेन तत्सूक्ष्मे स्वरूपे स्थान्मतेर्गतिः ।
तत्सर्वं वद विप्रर्षे येन श्रेयोऽडमाप्नुयाम् ॥ ४ ॥

व्यास उवाच ।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि देव्याराधनमुत्तमम् ।
यत्कृतेन श्रुतेनापि नरः श्रेयोऽत्र विन्दते ॥ ५ ॥

अेवमेतन्नारदेन पृष्टो नारायणः पुरा ।
तस्मै यद्दुक्तवान्देवो योगयथार्थाप्रवर्तकः ॥ ६ ॥

अेकदा नारदः श्रीमान्पर्यटन्पृथिवीमिमाम् ।
नारायणाश्रमं प्राप्तो गतपेदश्च तस्थिवान् ॥ ७ ॥

तस्मै योगात्मने नत्वा ब्रह्मदेवतनूद्भवः ।
पर्यपृच्छद्विमं चार्थं यत्पृष्टो भवतानघ ॥ ८ ॥

नारद उवाच ।

देवदेव महादेव पुराणपुरुषोत्तम ।
 जगदाधार सर्वज्ञ श्लाघनीयोरुसद्गुण ॥ ८ ॥
 जगतस्तत्त्वमाद्यं यत्तन्मे वद यथेप्सितम् ।
 जायते कुत अवेदं कुतश्चेदं प्रतिष्ठितम् ॥ १० ॥
 कुतोऽन्तं प्राप्नुयात्काले कुत्र सर्वकृत्वोदयः ।
 केन ज्ञातेन मायैषा मोहभ्रूनाशमाप्नुयात् ॥ ११ ॥
 क्यार्यथा किं जपेन किं ध्यानेनात्मलुत्तजे ।
 प्रकाशो जायते देव तमस्यर्कोदयो यथा ॥ १२ ॥
 अेतत्प्रश्नोत्तरं देव ब्रूहि सर्वमशेषतः ।
 यथा लोकस्तरेंदन्धतमसं त्वञ्जसैव हि ॥ १३ ॥
 व्यास उवाच ।
 अेवं देवर्षिणा पृष्टः प्राचीनो मुनिसत्तमः ।
 नारायणो महायोगी प्रतिनन्ध वयोऽब्रवीत् ॥ १४ ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 शृणु देवर्षिवर्यात्र जगतस्तत्त्वमुत्तमम् ।
 येन ज्ञातेन मर्त्यां हि जायते न जगद्भ्रमे ॥ १५ ॥
 जगतस्तत्त्वमित्येव देवी प्रोक्ता मयापि हि ।
 ऋषिभिर्देवगन्धर्वैरन्यैश्चापि मनीषिभिः ॥ १६ ॥
 सा जगत्सृजते देवी तथा य प्रतिपाल्यते ।
 तथा य नाशयते सर्वमिति प्रोक्तं गुणत्रयात् ॥ १७ ॥
 तस्याः स्वरूपं वक्ष्यामि देव्याः सिद्धर्षिपूजितम् ।
 स्मरतां सर्वपापघ्नं कामदं मोक्षदं तथा ॥ १८ ॥
 मनुः स्वायम्भुवस्त्वाधः पद्मपुत्रः प्रतापवान् ।
 शततृपापतिः श्रीमान्सर्वमन्वन्तराधिपः ॥ १९ ॥
 स मनुः पितरं देवं प्रजापतिमकल्मषम् ।
 भक्त्या पर्यचरत्पूर्वं तमुवाचात्मभूः सुतम् ॥ २० ॥
 पुत्र पुत्र त्वया कार्यं देव्याराधनमुत्तमम् ।
 तत्प्रसादेन ते तात प्रजासर्गः प्रसिद्ध्यति ॥ २१ ॥

अवेवमुक्तः प्रजास्रष्टा मनुः स्वायम्भुवो विराट् ।
 जगद्योनिं तदा देवीं तपसातर्पयद् विभुः ॥ २२ ॥
 तुष्टाव देवीं देवेशीं समाहितमतिः किल ।
 आधां मायां सर्वशक्तिं सर्वकारणकारणाम् ॥ २३ ॥
 मनुरुवाच ।
 नमो नमस्ते देवेशि जगत्कारणकारणे ।
 शङ्खचक्रगदाहस्ते नारायणलुदाश्रिते ॥ २४ ॥
 वेदमूर्ते जगन्मातः कारणस्थानरूपिणि ।
 वेदत्रयप्रमाणज्ञे सर्वदेवनुते शिवे ॥ २५ ॥
 माहेश्वरि महाभागे महामाये महोदये ।
 महादेवप्रियावासे महादेवप्रियङ्गुरि ॥ २६ ॥
 गोपेन्द्रस्य प्रिये ज्येष्ठे महानन्दे महोत्सवे ।
 महामाश्रीभयहरे नमो देवादिपूजिते ॥ २७ ॥
 सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।
 शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २८ ॥
 यतश्चेदं यथा विश्वमोतं प्रोतं य सर्वदा ।
 यैतन्त्यमेकमाद्यन्तरहितं तेजसां निधिम् ॥ २९ ॥
 ब्रह्मा यदीक्षणात्सर्वं करोति य हरिः सदा ।
 पालयत्यपि विश्वेशः संहर्ता यदनुग्रहात् ॥ ३० ॥
 मधुकेटभसम्भूतभयार्तः पद्मसम्भवः ।
 यस्याः स्तवेन मुमुये घोरद्वैत्यभवाम्बुधेः ॥ ३१ ॥
 त्वं ह्रीः कीर्तिः स्मृतिः कान्तिः कमला गिरिजा सती ।
 दाक्षायणी वेदगर्भा सिद्धिदात्री सदाभया ॥ ३२ ॥
 स्तोष्ये त्वां य नमस्यामि पूजयामि जपामि य ।
 ध्यायामि भावये वीक्षे श्रोष्ये देवि प्रसीद मे ॥ ३३ ॥
 ब्रह्मा वेदनिधिः कृष्णो लक्ष्यावासः पुरन्दरः ।
 त्रिलोकाधिपतिः पाशी यादसाम्पतिरुत्तमः ॥ ३४ ॥
 कुबेरो निधिनाथोऽबूधमो जातः परेतराट् ।

नैरृतो रक्षसां नाथः सोमो जातो ऽव्यपोमयः ॥ ३५ ॥

त्रिलोकवन्द्यै लोकेशि मडामाङ्गव्यरूपिणि ।

नमस्तेऽस्तु पुनर्भूयो जगन्मातर्नमो नमः ॥ ३६ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

अेवं स्तुता भगवती दुर्गा नारायणी परा ।

प्रसन्ना प्राड देवर्षे ब्रह्मपुत्रमिदं वचः ॥ ३७ ॥

दिव्युवाच ।

वरं वरय राजेन्द्र ब्रह्मपुत्र यद्विच्छसि ।

प्रसन्नाडं स्तवेनात्र भक्त्या याराधनेन य ॥ ३८ ॥

मनुरुवाच ।

यदि देवि प्रसन्नासि भक्त्या कारुणिकीत्तमे ।

तदा निर्विघ्नतः सृष्टिः प्रजायाः स्यात्तवाज्ञया ॥ ३९ ॥

दिव्युवाच ।

प्रजासर्गः प्रभवतु ममानुग्रहतः किल ।

निर्विघ्नं य राजेन्द्र वृद्धिश्चाप्युत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥

यः कश्चित्पठते स्तोत्रं मद्भक्त्या त्वत्कृतं सदा ।

तेषां विधा प्रजासिद्धिः कीर्तिः कान्त्युदयः भलु ॥ ४१ ॥

जायन्ते धनधान्यानि शक्तिरप्रलता नृणाम् ।

सर्वत्र विजयो राजन् सुभं शत्रुपरिक्षयः ॥ ४२ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

अेवं दत्त्वा वरान् देवी मनवे ब्रह्मसूनवे ।

अन्तर्धानं गता यासीत्पश्यतस्तस्य धीमतः ॥ ४३ ॥

अथ लब्धवरो राजा ब्रह्मपुत्रः प्रतापवान् ।

ब्रह्माणमब्रवीत्तात स्थानं मे दीयतां रडः ॥ ४४ ॥

यत्राडं समधिष्ठाय प्रजाः स्रक्ष्यामि पुष्कलाः ।

यक्ष्यामि यज्ञैर्देवेशं तत्समादिश मायिरम् ॥ ४५ ॥

धृति पुत्रवयः श्रुत्वा प्रजापतिपतिर्विभुः ।

चिन्तयामास सुचिरं कथं कार्यं भवेद्विदम् ॥ ४६ ॥

सृजतो मे गतः कालो विपुलोऽनन्तसङ्ख्यकः ।
धरा वार्षिः स्तुता मग्ना रसं याताभिलाश्रया ॥ ४७ ॥
ॐ मञ्चिन्तितं कार्यं भगवानादिपूरुषः ।
करिष्यति सहायो मे यदादेशोऽहमाश्रितः ॥ ४८ ॥
ॐ श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां
संछितायामष्टमस्कन्धे भुवनकोशप्रसङ्गे
देष्या मनवे वरदानवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ ८.१ ॥

८.२ द्वितीयोऽध्यायः । धराण्युद्धारवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
अेवं भीमांसतस्तस्य पद्मयोनेः परन्तप ।
मन्वादिभिर्भुनिवरैर्मरीच्यार्थैः समन्ततः ॥ १ ॥
ध्यायतस्तस्य नासात्राद्द्विरग्न्येः सलसानघ ।
वराहपोतो निरगादेकाङ्गुलप्रमाणातः ॥ २ ॥
तस्यैव पश्यतः भस्थः क्षणेन डिल नारद ।
करिमात्रं प्रववृधे तददृभुततमं ह्यभूत् ॥ ३ ॥
मरीचिमुष्यैर्विप्रेन्द्रैः सनकाद्यैश्च नारद ।
तद् दृष्ट्वा सौकरं रुपं तर्कयामास पद्मभूः ॥ ४ ॥
डिमेतत्सौकरव्याजं दिव्यं सत्त्वमवस्थितम् ।
अत्याश्चर्यमिदं जातं नासिकाया विनिःसृतम् ॥ ५ ॥
दृष्टोऽङ्गुष्ठशिरोमात्रः क्षणान्छैलेन्द्रसन्तिभः ।
आडोस्विद्भगवान्नि वा यज्ञो मे भेदयन्मनः ॥ ६ ॥
ॐ तर्कयतस्तस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ।
वराहरूपो भगवाञ्जगर्जयलसन्निभः ॥ ७ ॥
विरञ्चिं उर्षयामास संडतांश्च द्विजोत्तमान् ।
स्वगर्जशब्दमात्रेण दिक्प्रान्तमनुनादयन् ॥ ८ ॥
ते निशम्य स्वभेदस्य क्षयितुं घुर्घुरस्वनम् ।
जनस्तपःसत्यलोकवासिनोऽमरवर्यकाः ॥ ९ ॥

छन्दोमयैः स्तोत्रवद्वैरृक्षसामाथर्वसम्भवैः ।
 वयोभिः पुरुषं त्वाद्यं द्विजैर्द्राः पर्यवाङ्कितम् ॥ १० ॥
 तेषां स्तोत्रं निशम्याधो भगवान् हरिरीश्वरः ।
 कृपावलोकमात्रेणानुगृहीत्वाऽऽप आविशत् ॥ ११ ॥
 तस्यान्तर्विशतः कूरसटाघातप्रपीडितः ।
 समुद्रोऽथाभ्रवीद्वेव रक्ष मां शरणातिष्ठन् ॥ १२ ॥
 एत्याकण्य समुद्रोक्तं वचनं हरिरीश्वरः ।
 विदारयञ्जलयराञ्जगामान्तर्जले विभुः ॥ १३ ॥
 एतस्ततोऽभिधायन्सन् विधिन्वन्मृथिवीं धराम् ।
 आघ्रायाघ्राय सर्वेशो धरामासाद्यञ्चनैः ॥ १४ ॥
 अन्तर्जलगतां भूमिं सर्वसत्त्वाश्रयां तदा ।
 भूमिं स देवदेवेशो दंष्ट्रयोदाज्जलार ताम् ॥ १५ ॥
 तां समुद्धृत्य दंष्ट्राग्रे यज्ञेशो यज्ञपूरुषः ।
 शुशुभे द्विग्गजो यद्द्रुद्धृत्याथ सुपद्मीनीम् ॥ १६ ॥
 तं दृष्ट्वा देवदेवेशो विरञ्चिः समनुः स्वराट् ।
 तुष्टाव वाग्भिर्देवेशं दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरम् ॥ १७ ॥
 भ्रमोवाच ।
 जितं ते पुण्डरीकाक्ष भक्तानामार्तिनाशन ।
 भर्वाङ्कृतसुराधार सर्वकामकृत्वप्रद ॥ १८ ॥
 एयं य धरणी देव शोभते वसुधा तव ।
 पद्मिनीव सुपत्राढ्या मतःस्रग्जकरोद्धृता ॥ १९ ॥
 एदं य ते शरीरं वै शोभते भूमिसङ्गमात् ।
 उद्धृताम्बुजशुण्डाग्रकरीन्द्रतनुसन्निभम् ॥ २० ॥
 नमो नमस्ते देवेश सृष्टिसंसारकारक ।
 दानवानां विनाशाय कृतनानाकृते प्रभो ॥ २१ ॥
 अग्रतश्च नमस्तेऽस्तु पृष्ठतश्च नमो नमः ।
 सर्वाभराधारभूत बृहद्धाम नमोऽस्तु ते ॥ २२ ॥
 त्वयाहं य प्रजासर्गे नियुक्तः शक्तिबुद्धितः ।

ત્વદાજ્ઞાવશતઃ સર્ગં કરોમિ વિકરોમિ ચ ॥ ૨૩ ॥
 ત્વત્સહાયેન દેવેશા અમરાશ્ચ પુરા હરે ।
 સુધાં વિભેજિરે સર્વે યથાકાલં યથાબલમ્ ॥ ૨૪ ॥
 ઇન્દ્રસ્ત્રિલોકીસામ્નાજયં લબ્ધવાંસ્તન્નિદેશતઃ ।
 ભુનક્તિ લક્ષ્મીં બહુલાં સુરસઙ્ઘપ્રપૂજિતઃ ॥ ૨૫ ॥
 વહ્નિઃ પાવકતાં લબ્ધ્વા જાઠરાદિવિભેદતઃ ।
 દેવાસુરમનુષ્યાણાં કરોત્યાપ્યાયનં તથા ॥ ૨૬ ॥
 ધર્મરાજોડય પિતૃણામધિપઃ સર્વકર્મદૃક્ ।
 કર્મણાં કૃલદાતાસૌ ત્વન્નિયોગાદધીશ્વરઃ ॥ ૨૭ ॥
 નૈરૂતો રક્ષસામીશો યક્ષો વિઘ્નવિનાશનઃ ।
 સર્વેષાં પ્રાણિનાં કર્મસાક્ષી ત્વત્તઃ પ્રજાયતે ॥ ૨૮ ॥
 વરુણો યાદસામીશો લોકપાલો જલાધિપઃ ।
 ત્વદાજ્ઞાબલમાશ્રિત્ય લોકપાલત્વમાગતઃ ॥ ૨૯ ॥
 વાયુર્ગન્ધવહઃ સર્વભૂતપ્રાણનકારણમ્ ।
 જાતસ્તવ નિદેશેન લોકપાલો જગદ્ગુરુઃ ॥ ૩૦ ॥
 કુબેરઃ કિન્નરાદીનાં યક્ષાણાં જીવનાશ્રયઃ ।
 ત્વદાજ્ઞાન્તર્ગતઃ સર્વલોકપેષુ ચ માન્યભૂઃ ॥ ૩૧ ॥
 ઈશાનઃ સર્વરુદ્રાણામીશ્વરાન્તકરઃ પ્રભુઃ ।
 જાતો લોકેશવન્દ્યોડસૌ સર્વદેવાધિપાલકઃ ॥ ૩૨ ॥
 નમસ્તુભ્યં ભગવતે જગદીશાય કુર્મહિ ।
 યસ્યાંશભાગાઃ સર્વે હિ જાતા દેવાઃ સહસ્રશઃ ॥ ૩૩ ॥
 નારદ ઉવાચ ।
 એવં સ્તુતો વિશ્વસૃજા ભગવાનાદિપૂરુષઃ ।
 લીલાવલોકમાત્રેણાપ્યનુગ્રહમવાસૃજત્ ॥ ૩૪ ॥
 તન્નૈવાભ્યાગતં દૈત્યં હિરણ્યાક્ષં મહાસુરમ્ ।
 રુન્ધાનમધ્વનો ભીમં ગદયાતાડયદ્ધરિઃ ॥ ૩૫ ॥
 તદ્રક્તપદ્મુદિગ્ધાઙ્ગો ભગવાનાદિપૂરુષઃ ।
 ઉદ્ધૃત્ય ધરણીં દેવો દંજ્રયા લીલયાપ્સુ તામ્ ॥ ૩૬ ॥

निवेश्य लोकनाथेशो जगाम स्थानमात्मनः ।
 ऐतद्भगवतश्चित्रं धरण्युद्धरणं परम् ॥ ३७ ॥

शृणुयाथः पुमान् यश्च पठेय्यरितमुत्तमम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवी गतिमाप्नुयात् ॥ ३८ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां
 संछितायामष्टमस्कन्धे धरण्युद्धारवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ ८.२ ॥

८.३ तृतीयोऽध्यायः । भुवनकोशविस्तारे स्वायम्भुवमनुवंशकीर्तनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

मर्डी देवः प्रतिष्ठाप्य यथास्थाने य नारद ।
 वैकुण्ठलोकमगमद् भ्रूणोवाय स्वमात्मजम् ॥ १ ॥

स्वायम्भूव महाबाहो पुत्र तेजस्विनांवर ।
 स्थाने मर्डीमये तिष्ठ प्रजाः सृज यथोचितम् ॥ २ ॥

देशकालविभागेन यज्ञेशं पुरुषं यज ।
 उव्यावयपदार्यैश्च यज्ञसाधनैर्विभो ॥ ३ ॥

धर्ममायर शास्त्रोक्तं वार्ताश्रमनिबन्धनम् ।
 ऐतेन कर्मयोगेन प्रजावृद्धिर्भविष्यति ॥ ४ ॥

पुत्रानुत्पाद्य गुणतः कीर्त्या कान्त्यात्मरूपिणः ।
 विधाविनयसम्पन्नान् सदायारवतां वरान् ॥ ५ ॥

कन्याश्च दत्त्वा गुणवद्यशोवद्भ्यः समाहितः ।
 मनः सम्यक् समाधाय प्रधानपुरुषे परे ॥ ६ ॥

भक्तिसाधनयोगेन भगवत्परिथर्यया ।
 गतिमिष्टां सदा वन्धां योगिनां गमिता भवान् ॥ ७ ॥

एत्याश्वास्य मनु पुत्र पद्मयोनिः प्रजापतिः ।
 प्रजासर्गे नियम्यामुं स्वधाम प्रत्यपद्यत ॥ ८ ॥

प्रजाः सृजत पुत्रेति पितुराज्ञां समादधत् ।
 स्वायम्भुवः प्रजासर्गमकरोत्पृथिवीपतिः ॥ ९ ॥

प्रियप्रतोत्तानपादौ मनुपुत्रौ मडौजसौ ।
 कन्यास्तिस्रः प्रसूताश्च तासां नामानि मे शृणु ॥ १०
 आकृतिः प्रथमा कन्या द्वितीया देवदूतिका ।
 तृतीया च प्रसूतिर्द्धि विष्याता लोकपावनी ॥ ११
 आकृतिं रुचये प्रादात्कर्दमाय च मध्यमाम् ।
 दक्षायादात्प्रसूतिं च यासां लोकं षमाः प्रजाः ॥ १२
 रुच्येः प्रजज्ञे भगवान् यज्ञो नामाष्टिपूरुषः ।
 आकृत्यां देवदूत्यां च कपिलोऽसौ च कर्दमात् ॥ १३
 साङ्ख्याचार्यः सर्वलोके विष्यातः कपिलो विभुः ।
 दक्षात्प्रसूत्यां कन्याश्च बहुशो जज्ञिरे प्रजाः ॥ १४
 यासां सन्तानसम्भूता देवतिर्यङ्नरादयः ।
 प्रसूता लोकविष्याता सर्वे सर्गप्रवर्तकाः ॥ १५
 यज्ञश्च भगवान् स्वायम्भुवमन्वन्तरे विभुः ।
 मनुं ररक्ष रक्षोभ्यो यामैर्देवगणैर्वृतः ॥ १६
 कपिलोऽपि महायोगी भगवान् स्वाश्रमे स्थितः ।
 देवदूत्यै परं ज्ञानं सर्वाविधानिवर्तकम् ॥ १७
 सविशेषं ध्यानयोगमध्यात्मज्ञाननिश्चयम् ।
 कापिलं शास्त्रमाख्यातं सर्वाज्ञानविनाशनम् ॥ १८
 उपदिश्य महायोगी स यथौ पुलडाश्रमम् ।
 अद्यापि वर्तते देवः साङ्ख्याचार्यो महाशयः ॥ १९
 यन्नामस्मरणेनापि साङ्ख्ययोगश्च सिद्ध्यति ।
 तं वन्दे कपिलं योगाचार्यं सर्ववरप्रदम् ॥ २०
 अवेवमुक्तं मनोः कन्यावंशवर्णनमुत्तमम् ।
 पठतां शृण्वतां यापि सर्वपापविनाशनम् ॥ २१
 अतः परं प्रवक्ष्यामि मनुपुत्रान्वयं शुभम् ।
 यदाकर्णनमात्रेण परं पदमवाप्नुयात् ॥ २२
 द्वीपवर्षसमुद्रादिव्यवस्था यत्सुतैः कृता ।
 व्यवहारप्रसिद्ध्यर्थं सर्वभूतसुभाप्तये ॥ २३

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टमस्कन्धे
 भुवनकोशविस्तारे स्वायम्भुवमनुवंशकीर्तनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ८.३ ॥

यत्तुऽर्थोऽध्यायः । भुवनकोशविषये प्रियव्रतवंशवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

मनोः स्वायम्भुवस्यासीज्जयेष्ठः पुत्रः प्रियव्रतः ।

पितुः सेवापरो नित्यं सत्यधर्मपरायणः ॥ १ ॥

प्रजापतेर्दृढितरं सुरुपां विश्वकर्मणः ।

बर्हिष्मतीं योपयेमे समानां शीलकर्मभिः ॥ २ ॥

तस्यां पुत्रान्दश गुणैरन्वितान्भावितात्मनः ।

जनयामास कन्यां योर्जस्वतीं य यवीयसीम् ॥ ३ ॥

आग्नीध्रश्चेध्मजिह्वश्च यज्ञभाडुस्तृतीयकः ।

महावीरश्चतुर्थस्तु पञ्चमो रुक्मशुक्कः ॥ ४ ॥

धृतपृष्ठश्च सवनो मेधातिथिरथाष्टमः ।

वीतिछोत्रः ऋविश्चेति दशैते वह्निनामकाः ॥ ५ ॥

अेषां दशपुत्राणां त्रयोऽध्यासन्विरागिणः ।

ऋविश्च सवनश्चैव महावीर इति त्रयः ॥ ६ ॥

आत्मविद्यापरिष्ठाताः सर्वे ते ऽयुर्ध्वरेतसः ।

आश्रमे परुडंसाप्ये निःस्पृहा ऽयमवन्मुदाः ॥ ७ ॥

अपरस्यां य जायायां त्रयः पुत्राश्च जङ्गिरे ।

उत्तमस्तामसश्चैव रैवतश्चेति विश्रुताः ॥ ८ ॥

मन्वन्तराधिपतय अते पुत्रा महाजसः ।

प्रियव्रतः स राजेन्द्रो भुभुजे जगतीमिमाम् ॥ ९ ॥

अेकादशार्बुदाब्दानामव्याहृतबलेन्द्रियः ।

यदा सूर्यः पृथिव्याश्च विभागे प्रथमेऽतपत् ॥ १० ॥

भागे द्वितीये तत्रासीदन्धकारोदयः किल ।

अेवं व्यतिकरं राजा विलोक्य मनसा चिरम् ॥ ११ ॥

प्रशास्ति मयि भूम्यां य तमः प्रादुर्भवेत्कथम् ।

अेवं निवारयिष्यामि भूमौ योगबलेन य ॥ १२ ॥

अेवं व्यवसितो राजा पुत्रः स्वायम्भुवस्य सः ।

रथेनादित्यवर्णेन सप्तकृत्वः प्रकाशयन् ॥ १३ ॥

तस्यापि गच्छतो राज्ञो भूमौ यद्रथनेमयः ।
 पतितास्ते समुद्राभ्यां भेजिरे लोकोत्तरे ॥ १४ ॥
 जाताः प्रदेशास्ते सप्त द्वीपा भूमौ विभागशः ।
 रथनेमिसमुत्थास्ते परिभाः सप्त सिन्धवः ॥ १५ ॥
 यत आसंस्ततः सप्त भुवो द्वीपा हि ते स्मृताः ।
 जम्बुद्वीपः प्लक्षद्वीपः शाल्मलीद्वीपसंज्ञकः ॥ १६ ॥
 कुशद्वीपः कौञ्चद्वीपः शाकद्वीपश्च पुष्करः ।
 तेषां च परिमाणं तु द्विगुणं योत्तरोत्तरम् ॥ १७ ॥
 समन्ततश्चोपकुलुसं बहिर्भागकमेण च ।
 क्षारोदक्षुरसोद्यौ च स्युरोद्यश्च घृतोद्यकः ॥ १८ ॥
 क्षीरोद्यो दधिमण्डोद्यः शुद्धोद्यश्चेति ते स्मृताः ।
 सप्तैते प्रतिविभ्याताः पृथिव्यां सिन्धवस्तदा ॥ १९ ॥
 प्रथमो जम्बुद्वीपाभ्यो यः क्षारोदेन वेष्टितः ।
 तत्पतिं विदधे राजा पुत्रमाग्नीध्रसंज्ञकम् ॥ २० ॥
 प्लक्षद्वीपे द्वितीयेऽस्मिन्द्वीपेक्षुरससम्प्लुते ।
 जातस्तदधिपः प्रियव्रत षड्धादिजिह्वकः ॥ २१ ॥
 शाल्मलीद्वीपे अतस्मिन्स्युरोद्यधिपरिप्लुते ।
 यज्ञाभाहुं तदधिपं करोति स्म प्रियव्रतः ॥ २२ ॥
 कुशद्वीपेऽतिरम्ये च घृतोदेनोपवेष्टिते ।
 छिदण्यरेता राजाभूत्प्रियव्रततनूजनिः ॥ २३ ॥
 कौञ्चद्वीपे पञ्चमे तु क्षीरोद्यपरिसम्प्लुते ।
 प्रियव्रतो घृतपुष्टः पतिरासीन्महाबलः ॥ २४ ॥
 शाकद्वीपे चारुतरे दधिमण्डोद्यसङ्कुले ।
 मेधातिथिरभूद्राजा प्रियव्रतसुतो वरः ॥ २५ ॥
 पुष्करद्वीपके शुद्धोद्यकसिन्धुसमाकुले ।
 वीतिछोत्रो बभूवासौ राजा जनकसम्मतः ॥ २६ ॥
 कन्यामूर्धरवतीनाम्नीं ददावुशनसे विभुः ।

आसीत्तस्यां देवयानी कन्या काव्यस्य विश्रुता ॥ २७ ॥

એવં વિભજ્ય પુત્રેભ્યઃ સમદ્વીપાન્ પ્રિયવ્રતઃ ।

વિવેકવશગો ભૂત્વા યોગમાર્ગાશ્રિતોડભવત્ ॥ ૨૮ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્યાં સંહિતાયામષ્ટમસ્કન્ધે

ભુવનકોશવિષયે પ્રિયવ્રતવંશવર્ણનં નામ ચતુર્થેડધ્યાયઃ ॥ ૮.૪ ॥

૮.૫ પૃચ્ચમોડધ્યાયઃ । ભુવનલોકવર્ણને દ્વીપવર્ષવિભેદવર્ણનમ્ ।

શ્રીનારાયણ ઉવાચ ।

દેવર્ષે શૃણુ વિસ્તારં દ્વીપવર્ષવિભેદતઃ ।

ભૂમણ્ડલસ્ય સર્વસ્ય યથા દેવપ્રકલ્પિતમ્ ॥ ૧ ॥

સમાસાત્સમ્પ્રવક્ષ્યામિ નાલં વિસ્તરતઃ ક્વચિત્ ।

જમ્બુદ્વીપઃ પ્રથમતઃ પ્રમાણે લક્ષયોજનઃ ॥ ૨ ॥

વિશાલો વર્તુલાકારો યથાબ્જસ્ય ચ કર્ણિકા ।

નવ વર્ષાણિ ચસ્મિંશ્ચ નવસાહસ્રયોજનૈઃ ॥ ૩ ॥

આચામૈઃ પરિસડ્ગૃખ્યાનિ ગિરિભિઃ પરિતઃ શ્રિતૈઃ ।

અષ્ટાભિર્દીર્ઘરૂપૈશ્ચ સુવિભક્તાનિ સર્વતઃ ॥ ૪ ॥

ધનુર્વત્સંસ્થિતે જ્ઞેયે દ્વે વર્ષે દક્ષિણોત્તરે ।

દીર્ઘાણિ તત્ર ચત્વારિ ચતુરસ્રમિલાવૃતમ્ ॥ ૫ ॥

ઇલાવૃતં મધ્યવર્ષં ચન્નાભ્યાં સુપ્રતિષ્ઠિતઃ ।

સૌવર્ણો ગિરિરાજોડયં લક્ષયોજનમુચ્છ્રિતઃ ॥ ૬ ॥

કર્ણિકારૂપ એવાયં ભૂગોલકમલસ્ય ચ ।

મૂર્ધ્નિ દ્વાત્રિંશત્સાહસ્રયોજનૈર્વિતતસ્ત્વયમ્ ॥ ૭ ॥

મૂલે ષોડશસાહસ્રસ્તાવતાન્તર્ગતઃ ક્ષિતૌ ।

ઇલાવૃત્સ્યોત્તરતો નીલઃ શ્વેતશ્ચ શૃંગવાન્ ॥ ૮ ॥

ત્રયો વૈ ગિરયઃ પ્રોકતા મર્યાદાવધયસ્ત્રિષુ ।

રમ્યકાખ્યે તથા વર્ષે દ્વિતીયે ચ હિરણ્મયે ॥ ૯ ॥

કુરુવર્ષે તૃતીયે તુ મર્યાદાં વ્યઞ્જયન્તિ તે ।

પ્રાગાયતા ઉભયતઃ ક્ષારોદાવધયસ્તથા ॥ ૧૦ ॥

द्विसहस्रपृथुतरास्तथा अकैकशः क्रमात् ।
 पूर्वोत्पूर्वाभ्योत्तरस्यां दशांशादधिकंशतः ॥ ११ ॥
 दैर्घ्यं अथ द्रुसन्तीमे नानानदनदीयुताः ।
 धलावृतादक्षिणतो निषधो डेमकूटकः ॥ १२ ॥
 छिमावयश्चेति त्रयः प्राग्विस्तीर्णाः सुशोभनाः ।
 अयुतोत्सोधभाजस्ते योजनैः परिकीर्तिताः ॥ १३ ॥
 उरिवर्षं किम्पुरुषं भारतं य यथातथम् ।
 विभागात्तथयन्त्येते मर्यादागिरयस्त्रयः ॥ १४ ॥
 धलावृतात्पश्चिमतो माव्यवान्नामपर्वतः ।
 पूर्वोत्तरं य ततः श्रीमान् गन्धमादनपर्वतः ॥ १५ ॥
 आनीलनिषधं त्वेतौ यायतौ द्विसहस्रतः ।
 योजनैः पृथुतां यातौ मर्यादाकारकौ गिरी ॥ १६ ॥
 केतुमालाभ्यभद्राश्ववर्षयोः प्रथितौ य तौ ।
 मन्दरश्च तथा मेरुमन्दरश्च सुपार्श्वकः ॥ १७ ॥
 कुमुदश्चेति विष्याता गिरयो मेरुपादकाः ।
 योजनायुतविस्तारोत्राडा मेरोश्चतुर्दिशम् ॥ १८ ॥
 अवष्टम्भकरास्ते तु सर्वतोऽभिविराजिताः ।
 अत्रेषु गिरिषु प्राप्ताः पादपाश्र्वतजम्बुनी ॥ १९ ॥
 कदम्बन्यग्रोध इति यत्वारः पर्वताः स्थिताः ।
 केतवो गिरिराजेषु अकादशशतोऽश्रयाः ॥ २० ॥
 तावद्विदपविस्ताराः शताभ्यपरिणालिनः ।
 यत्वारश्च द्रुदास्तेषु पयोमध्विक्षुसज्जलाः ॥ २१ ॥
 यद्दुपस्पर्शिनो देवा योगैश्चर्याणि विन्दते ।
 देवोधानानि यत्वारि भवन्ति ललनासुभ्राः ॥ २२ ॥
 नन्दनं यैत्ररथकं वैभ्राजं सर्वभद्रकम् ।
 येषु स्थित्वाभरगाणा ललनायूथसंयुताः ॥ २३ ॥
 उपदेवगणैर्गीतमडिमानी महाशयाः ।

विडरन्ति स्वतन्त्रास्ते यथाकामं यथासुखम् ॥ २४ ॥

मन्दरोत्सङ्गसंस्थस्य देवयूतस्य मस्तकात् ।

ओकादशशतोच्छ्रयात्कृलान्यमृतभाञ्जि य ॥ २५ ॥

गिरिकूटप्रमाणानि सुस्वादूनि मृदूनि य ।

तेषां विशीर्यमाणानां कृलानां सुरसेन य ॥ २६ ॥

अरुणोदसवर्णेन अरुणोदा प्रवर्तते ।

नदी रम्यजला देवदैत्यराजप्रपूजिता ॥ २७ ॥

अरुणाभ्या मळाराज वर्तते पापहारिणी ।

पूजयन्ति य तां देवीं सर्वकामकृलप्रदाम् ॥ २८ ॥

नानोपहारबलिभिः क्लमषट्पलप्रदाम् ।

तस्याः कृपावलोकनेन क्षेमरोग्यं व्रजन्ति ते ॥ २९ ॥

आद्या मायातुलानन्ता पुष्टिरीश्वरमालिनी ।

दृष्टनाशकरी कान्तिदायिनीति स्मृता भुवि ॥ ३० ॥

अस्याः पूजाप्रभावेण जाम्बूनदमुदावडत् ॥ ३१ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टमस्कन्धे

भुवनलोकवर्णने द्वीपवर्षविभेदवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ८.५ ॥

८.६ षष्ठोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णनेऽरुणोदादिनदीनां निसर्गस्थानवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

अरुणोदा नदी या तु मया प्रोक्ता य नारद ।

मन्दरान्निपतन्ती सा पूर्वोलेलावृतं प्लवेत् ॥ १ ॥

यज्जोषणाद्भवान्याश्चानुयरीणां स्त्रियामपि ।

यक्षगन्धर्वपत्नीनां देवगन्धवडोऽनिलः ॥ २ ॥

वासयत्यभितो भूमिं दशयोजनसङ्घ्यया ।

अेवं जम्बूकृलानां य तुङ्गदेशनिपातनात् ॥ ३ ॥

विशीर्यतामनस्थीनां कुञ्जराङ्गप्रमाणिनाम् ।

रसेन य नदी जम्बूनाम्नी मेर्वाप्यमन्दरात् ॥ ४ ॥

पतन्ती भूमिभागे य दक्षिणोलावृतं गता ।
 देवी जम्बूकलास्वादतुष्टा जम्बूवादिनी स्मृता ॥ ५ ॥
 तत्रत्यानां य लोकानां देवनागर्षिरक्षसाम् ।
 पूजनीयपदा मान्या सर्वभूतदयाकरी ॥ ६ ॥
 पावनी पापिनां रोगनाशिनी स्मरतामपि ।
 कीर्तिता विघ्नसंहरत्री माननीया द्विवौकसाम् ॥ ७ ॥
 कोडिलाक्षी कामकला करुणा कामपूजिता ।
 कठोरविग्रहा धन्या नाडिमान्या गणस्तिनी ॥ ८ ॥
 ओम्निर्नामपदैः कामं जपनीया सदा नृणाम् ।
 जम्बूनदीरोधसोर्या मृत्तिकातीरवर्तिनी ॥ ९ ॥
 जम्बूरसेनानुविद्ध्यमाना वाय्वर्कयोगतः ।
 विद्याधरामरस्त्रीणां भूषणं विविधं मडत् ॥ १० ॥
 जाम्बूनदं सुवर्णां य प्रोक्तं देवविनिर्मितम् ।
 यत्सुवर्णां य विबुधा योषिद्भिः कामुकाः सदा ॥ ११ ॥
 मुकुटं कटिसूत्रं य डेयूरादीन्प्रकुर्वते ।
 मडाकदम्बः सम्प्रोक्तः सुपार्श्वगिरिसंस्थितः ॥ १२ ॥
 तस्य कोटरदेशेभ्यः पञ्च धाराश्च याः स्मृताः ।
 सुपार्श्वगिरिभूर्ध्राल् पतन्त्येता भुवं गताः ॥ १३ ॥
 मधुधाराः पञ्च तास्तु पश्चिमेलावृतं प्लुताः ।
 याश्चोपभुज्यमानानां देवानां भुभगन्धभृत् ॥ १४ ॥
 वायुः समन्ततोऽगच्छच्छतयोजनवासनः ।
 धारेश्वरी मडादेवी भक्तानां कार्यकारिणी ॥ १५ ॥
 देवपूज्या मडोत्साडा कालरूपा मडानना ।
 वसते कर्मफलदा कान्तारग्रहणेश्वरी ॥ १६ ॥
 करालदेहा कालाङ्गी कामकोटिप्रवर्तिनी ।
 धृत्येतैर्नामभिः पूज्या देवी सर्वसुरेश्वरी ॥ १७ ॥
 अयं कुमुदरूढो यो नाम्ना शतबलो वटः ।
 तत्स्कन्धेभ्योऽधोमुष्माश्च नदाः कुमुदमूर्धतः ॥ १८ ॥

पयोदधिमधुघृतगुडात्राद्यम्भरादिभिः ।
 शय्यासनाद्याभरणैः सर्वे कामदृष्टाश्च ते ॥ १८ ॥
 उत्तरेणोलावृतं ते प्लावयन्ति समन्ततः ।
 भीनाक्षी तत्तले देवी देवासुरनिषेविता ॥ २० ॥
 नीलाम्भरा रौद्रमुष्ठी नीलालक्युता य सा ।
 नाकिनां देवसङ्घानां कृलदा वरदा य सा ॥ २१ ॥
 अतिमान्यातिपूज्या य मत्तमातङ्गगामिनी ।
 मदनोन्मादिनी मानप्रिया मानप्रियान्तरा ॥ २२ ॥
 मारवेगधरा मारपूजिता मारमादिनी ।
 मयूरवरशोभाढ्या शिषिवाहनगर्भभूः ॥ २३ ॥
 ऐभिर्नामपदैर्वन्धा देवी सा भीनलोचना ।
 जपतां स्मरतां मानदात्री येश्वरसङ्गिनी ॥ २४ ॥
 तेषां नदानां पानीयपानानुगतयतसाम् ।
 प्रजानां न कदाचित्स्याद्भ्रवीपलितलक्ष्णाम् ॥ २५ ॥
 क्लमस्वेदादिदौर्गन्ध्यं जरामयमृत्तिभ्रमाः ।
 शीतोष्णवातवैवर्ण्यमुष्णोष्णवसञ्चयाः ॥ २६ ॥
 नापदश्चैव जायन्ते यावज्जुवं सुभं भवेत् ।
 नैरन्तर्येण तत्स्याद्द्वै सुभं निरतिशायकम् ॥ २७ ॥
 तत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सन्निवेशं य तद्भिरेः ।
 सुवर्णमयनाम्नो वै सुमेरोः पर्वताः पृथक् ॥ २८ ॥
 गिरयो विंशतिपराः कर्णिकाया ष्वेळ ते ।
 केसरीभूय सर्वेऽपि मेरोर्भूलविभागे ॥ २९ ॥
 परितश्चोपकृमास्ते तेषां नामानि शृण्वतः ।
 कुरङ्गः कुरगश्चैव कुसुम्भोऽथो विकङ्कतः ॥ ३० ॥
 त्रिकूटः शिशिरश्चैव पतङ्गो रुचकस्तथा ।
 निषधश्च शिनीवासः कपिलः शङ्ख एव य ॥ ३१ ॥
 वैदूर्यश्चारुधिश्चैव उंसो ऋषभ एव य ।

नागः कालञ्जरश्चैव नारदश्चेति विंशतिः ॥ ३२ ॥

ॐ श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायामष्टमस्कन्धे
भुवनकोशवर्णनेऽरुणोऽष्टादशसहस्र्यां निसर्गस्थानवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ८.६ ॥

८.७ सप्तमोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने पर्वतनदीवर्षादिवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

गिरी मेरुं च पूर्वैश्च द्वौ याष्टादशयोजनैः ।

सहस्रैरायतौ योऽद्विसहस्रं पृथूय्यकौ ॥ १ ॥

जठरो देवकूटश्च तावेतौ गिरिवर्यकौ ।

मेरोः पश्चिमतोऽद्रौ द्वौ पवमानस्तथापरः ॥ २ ॥

पारियात्रश्च तौ तावद्विभ्यातौ तुङ्गविस्तरौ ।

मेरोर्दक्षिणतः भ्यातौ कैलासकरवीरकौ ॥ ३ ॥

प्रागायतौ पूर्ववृत्तौ महापर्वतराजकौ ।

अेवं योत्तरतो मेरोस्त्रिशङ्गमकरौ गिरी ॥ ४ ॥

अेतैश्चाद्रिवरैरष्टसङ्ख्यैः परिवृतो गिरिः ।

सुमेरुः काञ्चनगिरिः परिभ्राजन् रविर्यथा ॥ ५ ॥

मेरोर्मूर्धनि धातुर्लि पुरी पङ्कजजम्बनः ।

मध्यतश्चोपकृतमेयं दशसाहस्रयोजनैः ॥ ६ ॥

समानयतुरस्रां च शातकौम्भमयीं पुरीम् ।

वर्णयन्ति महात्मानः परावरविदो बुधाः ॥ ७ ॥

तां पुरीमनुलोकाणामष्टानामीशिषां पराः ।

पुर्यः प्रभ्यातसौवर्णार्णुपास्ताश्च यथादृशम् ॥ ८ ॥

यथाऽपं सार्धनेत्रसहस्रप्रमिताः कृताः ।

मेरोर्नव पुराणि स्युर्मनोवत्यमरावती ॥ ९ ॥

तेजोवती संयमनी तथा कृष्णाङ्गनापरा ।

श्रद्धावती गन्धवती तथा यान्या मलोदया ॥ १० ॥

यशोवती च ब्रह्मेन्द्रवर्चन्यादीनां यथाऽहम् ।

तत्रैव यज्ञाविङ्गस्य विष्णोर्भगवतो विभोः ॥ ११ ॥

वामपादाङ्गुष्ठनभनिर्भिन्नस्य य नारद ।
 अङ्गोर्ध्वभागरन्ध्रस्य मध्यात्संविशती द्विवः ॥ १२ ॥
 मूर्धन्यवततारेयं गङ्गा संविशती विभो ।
 लोकानामभिलानां य पापहारिजलाकुला ॥ १३ ॥
 ध्यं य साक्षाद्भगवत्पदी लोकेषु विश्रुता ।
 कालेन मलता सा तु युगसादस्रकेण तु ॥ १४ ॥
 द्विवो मूर्धानमागत्य देवी देवनदीश्वरी ।
 यत्तद्विष्णुपदं नाम स्थानं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ १५ ॥
 औत्तानपाटिर्यत्रास्ते ध्रुवः परमपावनः ।
 भगवत्पाद्युगलं पद्मकोशरजो दधत् ॥ १६ ॥
 अधाध्यास्ते स राजर्षिः पदवीमखलां श्रितः ।
 तत्र सप्तर्षयस्तस्य प्रभावज्ञा महाशयाः ॥ १७ ॥
 प्रदक्षिणां प्रक्रमन्ति सर्वलोकहितेप्सवः ।
 आत्यन्तिकी सिद्धिरियं तपतां सिद्धिदायिनी ॥ १८ ॥
 आद्रियन्ते य शिरसा जटाजूटोषितेन य ।
 ततो विष्णुपदाद्देवी नैकसाडस्रकोटिभिः ॥ १९ ॥
 विमानैराकुले देवयानेऽवतरती य सा ।
 यन्द्रमण्डलमाप्लाव्य पतन्ती ब्रह्मसंधानि ॥ २० ॥
 यतुर्धा भिद्यमाना सा ब्रह्मलोके य नारद ।
 यतुर्भिर्नामभिर्देवी यतुर्द्विशमभिसृता ॥ २१ ॥
 सरितां य नदीनां य पतिमेवान्वपधेत ।
 सीता यालकनन्दा य यतुर्भद्रेति नामभिः ॥ २२ ॥
 सीता य ब्रह्मसदनाच्छिभरेभ्यः क्षमाभृताम् ।
 केसराभिधनाम्ना य प्रस्रवन्ती य स्वर्गादी ॥ २३ ॥
 गन्धमादनमूर्ध्नील पतिता पापहारिणी ।
 अन्तरेण तु भद्राश्रवर्षं प्राच्यां समागता ॥ २४ ॥
 क्षारोदधिं गता सा तु धुनदी देवपूजिता ।

ततो माव्यवतः शृङ्गाद् द्वितीया परिनिर्गता ॥ २५ ॥

ततो वेगवती भूत्वा केतुमालं समागता ।

यक्षुर्नाम्नी देवनदी प्रतीव्यां दिश्युपागता ॥ २६ ॥

सरितां पतिमाविष्टा सा गङ्गा देववन्दिता ।

ततस्तृतीया धारा तु नाम्ना प्याता य नारद ॥ २७ ॥

पुण्या बालकनन्दा वै दक्षिणेनाञ्जभूपदात् ।

वनानि गिरिकूटानि समतिक्रम्य यागता ॥ २८ ॥

डेमकूटे गिरिवरे प्राप्तातोऽपीड निर्गता ।

अतिवेगवती भूत्वा भारतं यागतापरा ॥ २९ ॥

दक्षिणं जलधिं प्राप्ता तृतीया सा सरिद्धरा ।

यस्याः स्नानाय सरतां मनुजानां पदे पदे ॥ ३० ॥

राजसूयाश्रमेधादि इलं तु न हि दुर्लभम् ।

ततश्चतुर्थी धारा तु भृङ्गवत्पर्वतात्पुनः ॥ ३१ ॥

भद्राभिधा संस्रवन्ती कुञ्जसन्तर्ष्य चोत्तरान् ।

समुद्रं समनुप्राप्ता गङ्गा त्रैलोक्यपावनी ॥ ३२ ॥

अन्ये नदाश्च नद्यश्च वर्षे वर्षेऽपि सन्ति हि ।

बहुशो मेरुमन्दारप्रसूताश्चैव नारद ॥ ३३ ॥

तत्रापि भारतं वर्षं कर्मक्षेत्रमुशन्ति हि ।

अन्यानि याष्टवर्षाणि भौमस्वर्गप्रदानि य ॥ ३४ ॥

स्वर्गिणां पुण्यशेषस्य भोगस्थानानि नारद ।

पुरुषाणां आयुतायुर्वृज्जाङ्गा देवसन्निभाः ॥ ३५ ॥

पुरुषा नागसाडस्रैर्दशभिः परिकल्पिताः ।

महासौरतसन्तुष्टाः कलत्राढ्याः सुभान्विताः ॥ ३६ ॥

ऐकवर्षोऽनके आयुष्यामगर्भाः स्त्रियोऽपि हि ।

त्रेतायुगसमः कालो वर्तते सर्वदैव हि ॥ ३७ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाडस्यां संछितायामष्टमस्कन्धे

भुवनकोशवर्णने पर्वतनदीवर्षादिवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ८.७ ॥

८.८ अष्टमोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने षलावृतभद्राश्ववर्षवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

तेषु वर्षेषु देवेशाः पूर्वोक्तैः स्तवनेः सदा ।

पूजयन्ति महादेवीं जपध्यानसमाधिभिः ॥ १ ॥

सर्वर्तुकुसुमश्रेणी शोभिता वनराजयः ।

इलानां पल्लवानां य यत्र शोभा निरन्तरम् ॥ २ ॥

तेषु काननवर्षेषु वर्षपर्वतसानुषु ।

गिरिद्रोणीषु सर्वासु निर्मलोदकराशिषु ॥ ३ ॥

विकथोत्पलमालासु ढंससारससञ्चयैः ।

विमिश्रितेषु तेष्वेव पक्षिभिः कृञ्जितेषु य ॥ ४ ॥

जलक्रीडादिभिश्चित्रविनोदैः क्रीडयन्ति य ।

सुन्दरीललितभ्रूणां विलासायतनेषु य ॥ ५ ॥

तत्रत्या विडरन्त्यत्र स्वैरं युवतिभिः सद्यः ।

नवस्वपि य वर्षेषु भगवानादिपूरुषः ॥ ६ ॥

(नारायणाभ्यो लोकानामनुग्रहस्यैकदृक् ।)

देवीमाराधयन्नास्ते स य सर्वैश्च पूजयते ।

आत्मव्यूढनेजययासौ सन्निधत्ते समाहितः ॥ ७ ॥

षलावृते तु भगवान् पद्मजाक्षिसमुद्भवः ।

अेक अेव भवो देवो नित्यं वसति साङ्गनः ॥ ८ ॥

तत्क्षेत्रे नापरः कश्चित्प्रवेशं वितनोति य ।

भवान्याः शापतस्तत्र पुमान्स्त्री भवति स्कुटम् ॥ ९ ॥

भवानीनाथकैः स्त्रीणामसङ्घ्यैर्गाण्डोदिभिः ।

संरुध्यमानो देवेशो देवं सङ्घर्षां भजन् ॥ १० ॥

आत्मना ध्यानयोगेन सर्वभूतहितेच्छया ।

तां तामसीं तुरीयां य मूर्तिं प्रकृतिमात्मनः ॥ ११ ॥

उपधावते यैकाग्रमनसा भगवानजः ।

श्रीभगवानुवाच ।

ओन्नमो भगवते महापुरुषाय
सर्वगुणसङ्ख्यानायानन्तायाव्यक्ताय नम इति ॥ १२ ॥

भजे भजन्यारणपादपङ्कुञ्जं
भगस्य कृत्स्नस्य परं परायणम् ।
भक्तेष्वलं भावितभूतभावनं
भवापदं त्वा भव भावमीश्वरम् ॥ १३ ॥

न यस्य मायागुणकर्मवृत्तिभि-
र्निरीक्षितो ह्येष्वपि दृष्टिरज्यते ।
एते यथा नो जितमन्युरेहसा
कस्तं न मन्येत जिगीषुरात्मनः ॥ १४ ॥

असदृशो यः प्रतिभाति मायया
क्षीभेव मध्वासवतागम्ललोचनः ।
न नागवध्वोर्दृष्टा ईश्वरे द्विष्ट्या
यत्पादयोः स्पर्शनघर्षितेन्द्रियाः ॥ १५ ॥

यमादुरस्य स्थितिजन्मसंयमं
त्रिभिर्विहीनं यमनन्तभृषयः ।
न वेद सिद्धार्थमिव क्वचित्स्थितं
भूमण्डलं मूर्धसदस्रधामसु ॥ १६ ॥

यस्याद्य आसीद् गुणविग्रहो मडान्
विज्ञानधिषण्यो भगवानजः किल ।
यत्संवृतोऽहं त्रिवृता स्वतेजसा
वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सृजे ॥ १७ ॥

अते वयं यस्य वशे मडात्मनः
स्थिताः शकुन्ता एव सूत्रयन्त्रिताः ।
मडानहवैकृततामसेन्द्रियाः
सृजाम सर्वे यदनुग्रहाद्विदम् ॥ १८ ॥

यन्निर्मितां कर्ष्यपि कर्मपर्वाणीं
मायां जनोऽयं गुरुसर्गमोहितः ।
न वेद निस्तारणयोगमञ्जसा
तस्मै नमस्ते विलयोदयात्मने ॥ १९ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

अेवं स भगवान् रुद्रो देवं सङ्घर्षां प्रभुम् ।
 धलावृतमुपासीत देवीगणसमाहितः ॥ २० ॥

तथैव धर्मपुत्रोऽसौ नाम्ना भद्रश्रवा इति ।
 तद्कुलस्यापि पतयः पुरुषा भद्रसेवकाः ॥ २१ ॥

भद्राश्रवर्षे तां मूर्तिं वासुदेवस्य विश्रुताम् ।
 उयमूर्तिभिदा तां तु उयत्रीवपदाङ्किताम् ॥ २२ ॥

परमेण समाध्यन्यवारकेण नियन्त्रिताम् ।
 अेवमेव य तां मूर्तिं गृणन्त उपयान्ति य ॥ २३ ॥

भद्रश्रवस उच्युः ।

ॐ नमो भगवते धर्मात्माविशोधनाय नम इति ।

अडो विशित्रं भगवद्भिद्येष्टितं
 ध्रन्तं जनोऽयं छि मिषन्न पश्यति ।
 ध्यायन्न सधर्हि विकर्म सेवितुं
 निर्दृत्य पुत्रं पितरं जिञ्जिविषुः ॥ २४ ॥

वदन्ति विश्वं कवयः स्म नश्वरं
 पश्यन्ति याध्यात्मविदो विपश्चितः ।
 तथापि मुह्यन्ति तवाज मायया
 सुविस्मितं कृत्यमजं नतोऽस्मि तम् ॥ २५ ॥

विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्म ते
 उयकर्तुरङ्गीकृतमध्यपावृतः ।
 युक्तं न शित्रं त्वयि कार्यकारणे
 सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते य वस्तुतः ॥ २६ ॥

वेदान् युगान्ते तमसा तिरस्कृतान्
 रसातलाद्यो नृत्तुरङ्गविग्रहः ।
 प्रत्याददे वै कवयेऽभियायते
 तस्मै नमस्ते वितथेऽहिताय ते ॥ २७ ॥

अेवं स्तुवन्ति देवेशं उयशीर्षं हरिं य ते ।

भद्रश्रवसनामानो वार्णयन्ति य तद्गुणान् ॥ २८ ॥

ओषां यश्चित्मेतद्धि यः पठेच्छ्रावयेत्य यः ।

पापकञ्चुकमुत्सृज्य देवीलोकं व्रजेत्य सः ॥ २९ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे

भुवनकोशवर्णने षलावृतभद्राश्रवणवर्षवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८.८ ॥

८.८ नवमोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने हरिवर्षकेतुमालरम्यकवर्षवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

हरिवर्षे य भगवान्हरिः पापनाशनः ।

वर्तते योगयुक्तात्मा भक्तानुग्रहकारकः ॥ १ ॥

तस्य तद्दयितं रूपं महाभागवतोऽसुरः ।

पश्यन्भक्तिसमायुक्तः स्तौति तद्गुणतत्त्ववित् ॥ २ ॥

प्रह्लाद उवाच ।

ॐ नमो भगवते नरसिंहाय नमस्तेजस्तेजसे

आविराविर्भव वज्रदंष्ट्र कर्माशयान् रन्धय रन्धय

तमो ग्रस ग्रस ॐ स्वाहा । अभयं ममात्मनि

भूयिष्ठाः ॥ ॐ क्षीम् ॥

स्वस्त्यस्तु विश्वस्य ऋलः प्रसीदतां

ध्यायन्तु भूतानि शिवं मिथो धिया ।

मनश्च भद्रं भजतादधोक्षजे

आवेश्यतां नो मतिरप्यडैतुकी ॥ ३ ॥

मागारदारात्मजवित्तबन्धुषु

सङ्गो यद्वि स्याद्भगवत्प्रियेषु नः ।

यः प्राणवृत्त्या परितुष्ट आत्मवान्

सिद्ध्यत्यदूरात् तथेन्द्रियप्रियः ॥ ४ ॥

यत्सङ्गलब्धं निजवीर्यवैभवं

तीर्थं मुहुः संस्पृशतां हि मानसम् ।

हरत्यजोऽन्तः श्रुतिभिर्गतोऽङ्गजं

को वै न सेवेत मुकुन्दविक्रमम् ॥ ५ ॥

यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यङ्ग्यना

सर्वैर्गुणैस्तत्र समासते सुराः ।

उरावभक्तस्य कुतो मङ्गुला

मनोरथेनासति धावतो भक्तिः ॥ ६ ॥

उरिर्लि साक्षाद्भगवाञ्छरीरिणा-

मात्मा ञ्छाणामिव तोयमीप्सितम् ।

छित्वा मङ्गंस्तं यद्वि सज्जते गृहे

तदा मङ्गत्वं वयसा दम्पतीनाम् ॥ ७ ॥

तस्माद्गजोरगविषादमन्यु-

मानस्पृहाभयदैन्याधिमूलम् ।

छित्वा गृहं संसृत्तिचङ्कवालं

नृसिंहपादं भजतां कुतो भयम् ॥ ८ ॥

अेवं दैत्यपतिः सोऽपि भक्त्यानुद्दिनमीडते ।

नृहृदि पापमातङ्गहृदि हृत्पद्मवासिनम् ॥ ९ ॥

केतुमाले च वर्षे छि भगवान्स्मरञ्चपशुङ् ।

आस्ते तद्दर्शनाथानां पूजनीयश्च सर्वदा ॥ १० ॥

अेतेनोपासते स्तोत्रजालेन च रमाब्धिजा ।

तद्दर्शनाथा सततं मङ्गतां मानदायिका ॥ ११ ॥

रमोवाय ।

ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं स्म नमो भगवते

हृषीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने

आकृतीनां चित्तीनां येतसां विशेषाणां याधिपतये

षोडशकलाय छन्दोमयायान्नमयायामृतमयाय

सर्वमयाय मङ्गसे ओजसे बलाय कान्ताय

कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् ।

स्त्रियो प्रतैस्त्वां हृषीकेश्वरं स्वतो

ह्याराध्य लोके पतिमाशासतेऽन्यम् ।

तासां न ते वै पश्चिपान्त्यपत्यं

प्रियं धनायूषि यतोऽस्वतन्त्राः ॥ १२ ॥

स वै पतिः स्यादकुतोभयः स्वतः
समन्ततः पाति भयातुरं जनम् ।
स अेक अेवेतरथा मिथो भयं
नैवात्मलाभादधिमन्यते परम् ॥ १३ ॥

या तस्य ते पादसरोरुखार्द्धां
न कामयेत्साभिलकामलम्पटा ।
तदेव रासीप्सितमीप्सितोऽर्थितो
यद्भग्नयाग्न्या भगवन् प्रतप्यते ॥ १४ ॥

मत्प्रामयेऽजेशसुरासुराद्य-
स्तप्यन्त उग्रं तप औन्द्रिये धियः ।
ऋते भवत्पादपरायणात्र मां
विदन्त्यहं त्वद्भृद्यथा यतोऽजित ॥ १५ ॥

स त्वं ममाप्यथ्युत शीर्षिर्षी वन्दितं
कराम्बुजं यत्त्वदधायि सात्वताम् ।
बिभर्षि मां लक्ष्य वरेण्य मायया
क ईश्वरस्येडितमूढितुं विभुः ॥ १६ ॥

अेवं कामं स्तुवन्त्येव लोकभन्धुस्वयं पिणम् ।
प्रजापतिमुष्मा वर्षनाथाः कामस्य सिद्धये ॥ १७ ॥
रभ्यके नामवर्षे य मूर्तिं भगवतः पराम् ।
मात्स्यां देवासुरैर्वन्द्यां मनुः स्तौति निरन्तरम् ॥ १८ ॥

मनुरुवाच ।
ॐ नमो भगवते मुप्यतमाय नमः सत्त्वाय
प्राणायौजसे भलाय महामत्स्याय नमः ।
अन्तर्बलिश्चाभिललोकपालकै-
रदृष्टरूपो विद्यरस्युरुस्ववः ।
स ईश्वरस्त्वं य ईदं वशे नय-
न्नाम्ना यथा दारुमर्थी नरः स्त्रियम् ॥ १९ ॥

यं लोकपालाः डिल मत्सरज्वरा
डित्वा यतन्तोऽपि पृथक् समेत्य य ।
पातुं न शेकुर्द्रिपदश्चतुष्पदः

सरीसृपं स्थाणु यदत्र दृश्यते ॥ २० ॥

भवान् युगान्तार्णव ऊर्मिमाविनि
क्षोणीमिमाभोषधिवीरुधां निधिम् ।
मया सडोरुडम तेऽज ओजसा
तस्मै जगत्प्राणगणात्मने नमः ॥ २१ ॥

अेवं स्तौति य देवेशं मनुः पार्थिवसत्तमः ।
मत्स्यावतारं देवेशं संशयच्छेदकारणम् ॥ २२ ॥

ध्यानयोगेन देवस्य निर्धूताशेषकल्मषः ।
आस्ते परियरन्मङ्क्या महाभागवतोत्तमः ॥ २३ ॥

ॐ श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे
भुवनकोशवर्णने उरिवर्षिकेतुमालरभ्यकवर्षवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ८.८ ॥

८.१० दशमोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने छिरण्मयकिम्पुरुषवर्षवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
छिरण्मये नाम वर्षे भगवाःकूर्मरूपधृक् ।
आस्ते योगपतिः सोऽयमर्थमशा पूज्य षड्यते ॥ १ ॥

अर्थमोवाच ।
ॐ नमो भगवते अकूपाराय सर्वसत्त्वगुण-
विशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय नमो वर्षर्षणे
नमो भूम्ने नमोऽवस्थानाय नमस्ते ।
यद्रूपमेतन्नजिभायथार्पित-
मर्थस्वरूपं बहुरूपरूपितम् ।
सङ्ख्या न यस्यास्त्ययथोपलम्भना-
तस्मै नमस्तेऽव्यपदेशरूपिणे ॥ २ ॥

जरायुञ्जं स्वेदजमण्डजोद्भिदं
यरायरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् ।
धौः पं क्षितिः शैलसरित्समुद्रं
द्वीपग्रहर्क्षेत्यभिधेय ओः ॥ ३ ॥

यस्मिन्नसङ्ख्येयविशेषनाम-

उपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् ।

सङ्ख्या यथा तत्त्वदृशापनीयते

तस्मै नमः साङ्ख्यनिदर्शनाय ते ॥ ४ ॥

अेवं स्तुवति देवेशमर्यमा सड वर्षपैः ।

गीयते यापि भजते सर्वभूतभवं प्रभुम् ॥ ५ ॥

तथोत्तरेषु कुरुषु भगवान्यज्ञपूरुषः ।

आदिवाराडउपोऽसौ धराण्या पूजयते सदा ॥ ६ ॥

सम्भूजय विधिवद्देवं तद्भक्त्यार्द्रार्द्रुल्लजा ।

भूमिः स्तौति उरिं यज्ञवाराडं दैत्यमर्दनम् ॥ ७ ॥

भूरुवाय ।

ॐ नमो भगवते मन्त्रतत्त्वविङ्गाय यज्ञकृतवे

मडाध्वरावयवाय मडावराडाय नमः कर्मशुक्लाय

त्रियुगाय नमस्ते ॥ ८ ॥

यस्य स्वउपं कवयो विपश्चितो

गुणेषु दारुष्विव जातवेदसम् ।

मध्नन्ति मग्ना मनसा दिदृक्षवो

गूढं डियार्थैर्नम उरितात्मने ॥ ९ ॥

द्रव्यडियाडेत्वयनेशकर्तृभि-

र्मायागुणैर्वस्तुभिरीक्षितात्मने ।

अन्वीक्षयाङ्गातिशयात्मबुद्धिभि-

र्निरस्तमायाकृतये नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥

करोति विश्वस्थितिसंयमोदयं

यस्येप्सितं नेप्सितुमीक्षितुर्गुणैः ।

माया यथाऽयो भ्रमते तदाश्रयं

ग्रावणो नमस्ते गुणकर्मसाक्षिणे ॥ ११ ॥

प्रमथ्य दैत्यं प्रतिवारणं भूधे

यो मां रसाया जगदादिसूकरः ।

कृत्वाग्रदंष्ट्रे निरगादुदन्वतः

डीऽन्निवेभः प्रणतास्मि तं विभुम् ॥ १२ ॥

किम्पुरुषे वर्षेऽस्मिन्भगवन्तं दाशरथिं च सर्वेशम् ।
सीतारामं देवं श्रीऽनुमानादिपूरुषं स्तौति ॥ १३ ॥

ॐ नमो भगवते उत्तमश्लोकाय नम इति ।
आर्यलक्ष्मणशीलप्रताय नम उपशिक्षितात्मने
उपासितलोकाय नमः । साधुवादनिकषण्णाय नमो
ब्रह्मण्यदेवाय महापुरुषाय महाभागाय नम इति ।

यत्तद्विशुद्धानुभवात्ममेकं
स्वतेजसा ध्वस्तगुणव्यवस्थम् ।
प्रत्यङ् प्रशान्तं सुधियोपलम्भनं
ध्वनामरुपं निरुद्धं प्रपद्ये ॥ १४ ॥

मर्त्यावतारस्त्विह मर्त्याशिक्षाणं
रक्षोवधायैव न केवलं विभो ।
कुतोऽन्यथा स्याद्ऽऽरमतः स्व आत्मनः
सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्य ॥ १५ ॥

न वै स आत्माऽऽत्मवतां सुवृत्तमः
सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः ।
न स्त्रीकृतं कश्मलमश्रुवीत
न लक्ष्मणां यापि विहातुमर्हति ॥ १६ ॥

न जन्म नूनं मलतो न सौभगं
न वाङ् न बुद्धिर्नाकृतिस्तोषलेतुः ।
तैर्यद्विसृष्टानपि नो वनौकस-
श्चकार सप्ये भत लक्ष्मणाग्रजः ॥ १७ ॥

सुरोऽसुरो वाप्यथवा नरोऽनरः
सर्वात्मना यः सुकृतज्ञामुत्तमम् ।
भजेत रामं मनुजाकृतिं हरिं
य उत्तराननयत्कोसलान् द्विवम् ॥ १८ ॥

श्रीनारायण उवाच ।
अेवं किम्पुरुषे वर्षे सत्यसन्धं दृढव्रतम् ।
रामं राज्ञोवपत्राक्षं अनुमान् वानरोत्तमः ॥ १९ ॥
स्तौति गायति भक्त्या च सम्पूजयति सर्वशः ।

ય એતચ્છૃણુયાચ્ચિત્રં રામચન્દ્રકથાનકમ્ ।
સર્વપાપવિશુદ્ધાત્મા યાતિ રામસલોકતામ્ ॥ ૨૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્ર્યાં સંહિતાયામષ્ટમસ્કન્ધે
ભુવનકોશવર્ણને હિરણ્યકિમ્બુરુષવર્ષવર્ણનં નામ દશમોડધ્યાયઃ ॥ ૮.૧૦ ॥

૮.૧૧ એકાદશોડધ્યાયઃ । ભુવનકોશવર્ણને ભારતવર્ષવર્ણનમ્ ।

શ્રીનારાયણ ઉવાચ ।
ભારતાખ્યે ચ વર્ષેડસ્મિન્નહમાદિજપૂરુષઃ ।
તિષ્ઠામિ ભવતા ચૈવ સ્તવનં ક્રિયતેડનિશમ્ ॥ ૧ ॥

નારદ ઉવાચ ।
ઐ નમો ભગવતે ઉપશમશીલાયોપરતાનાત્યાય
નમોડકિઞ્ચનવિત્તાય ઋષિઋષભાય નરનારાયણાય
પરમહંસપરમગુરવે આત્મારામાધિપતયે નમો નમ ઇતિ ।

કર્તાસ્ય સર્ગાદિષુ યો ન બધ્યતે
ન હન્યતે દેહગતોડપિ દૈહિકૈઃ ।
દ્રષ્ટુર્ન દૃશ્યસ્ય ગુણૈર્વિદૂષ્યતે
તસ્મૈ નમોડસક્તવિવિક્તસાક્ષિણે ॥ ૨ ॥

ઇદં હિ યોગેશ્વરયોગનૈપુણં
હિરણ્યગર્ભો ભગવાઞ્જગાદ યત્ ।
યદન્તકાલે ત્વયિ નિર્ગુણે મનો
ભક્ત્યા દધીતોજ્જિતદુષ્કલેવરઃ ॥ ૩ ॥

યથૈહિકામુષ્મિકકામલમ્પટઃ
સુતેષુ દારેષુ ધનેષુ ચિન્તયન્ ।
શક્તેત વિદ્વાન્ કુકલેવરાત્યાયા-
દ્યસ્તસ્ય યત્નઃ શ્રમ એવ કેવલમ્ ॥ ૪ ॥

તન્નઃ પ્રભો ત્વં કુકલેવરાર્પિતાં
ત્વં માયયાહં મમતામધોક્ષજ ।
ભિન્દ્યામ યેનાશુ વયં સુદુર્ભિદાં
વિધેહિ યોગં ત્વયિ નઃ સ્વભાવજમ્ ॥ ૫ ॥

अेवं स्तौति सदा देवं नारायणमनामयम् ।
 नारदो मुनिशार्दूलः प्रज्ञाताभिलसारदृक् ॥ ६ ॥
 अस्मिन् वै भारते वर्षे सरिच्छैलास्तु सन्ति छि ।
 तान्प्रवक्ष्यामि देवर्षे शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ७ ॥
 मलयो मङ्गलप्रस्थो मैनाकश्च त्रिकूटकः ।
 ऋषभः कूटकः कोल्लः सड्यो देवगिरिस्तथा ॥ ८ ॥
 ऋष्यमूकश्च श्रीशैलो व्यडुटाद्रिर्मडेन्द्रकः ।
 वारिधारश्च विन्ध्यश्च मुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ ९ ॥
 पारियात्रस्तथा द्रोणश्चित्रकूटगिरिस्तथा ।
 गोवर्धनी रैवतकः ककुभो नीलपर्वतः ॥ १० ॥
 गौरमुभश्चेन्द्रकीलो गिरिः कामगिरिस्तथा ।
 अेते यान्येऽप्यसङ्ख्याता गिरयो बडुपुण्यदाः ॥ ११ ॥
 अेतद्दुत्पन्नसरितः शतशोऽथ सडस्रशः ।
 पानावगाडनस्नानदर्शनीतीर्तनैरपि ॥ १२ ॥
 नाशयन्ति य पापानि त्रिविधानि शरीरिणाम् ।
 ताम्रपर्णी यन्द्रवशा कृतमाला वटोदका ॥ १३ ॥
 वैडायसी य कावेशी वेणुा यैव पयस्विनी ।
 तुङ्गभद्रा कृष्णवेणुा शर्करावर्तका तथा ॥ १४ ॥
 गोदावरी भीमरथी निर्विन्ध्या य पयोष्णिका ।
 तापी रेवा य सुरसा नर्मदा य सरस्वती ॥ १५ ॥
 यर्मण्वती य सिन्धुश्च अन्धशोणौ मडानदौ ।
 ऋषिकुल्या त्रिसामा य वेदस्मृतिर्मडानदी ॥ १६ ॥
 कौशिकी यमुना यैव मन्दाकिनी दृषद्भती ।
 गोमती सरयू रोधवती सप्तवती तथा ॥ १७ ॥
 सुषोमा य शतद्रुश्च यन्द्रभागा मरुद्भृधा ।
 वितस्ता य असिकनी य विश्वा येति प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥
 अस्मिन्वर्षे लब्धजन्मपुरुषैः स्वस्वकर्मभिः ।
 शुक्ललोडितकृष्णाण्यैर्दिव्यमानुषनारकाः ॥ १९ ॥

भवन्ति विविधा भोगाः सर्वेषां य निवासिनाम् ।
यथा वर्णविधानेनापवर्गो भवति स्फुटम् ॥ २० ॥

अेतदेव य वर्षस्य प्राधान्यं कार्यसिद्धितः ।
वदन्ति मुनयो वेदवादिनः स्वर्गवासिनः ॥ २१ ॥

अडो अमीषां किमकारि शोभनं
प्रसन्न अेषां स्विदुत स्वयं हरिः ।
यैर्जन्म लब्धं नृषु भारताजिरे
मुकुन्दसेवोपयिकं स्पृहा छि नः ॥ २२ ॥

किं दृष्टरैर्नः कृतुमिस्तपोव्रतै-
र्दानादिभिर्वा द्युजयेन कृत्वुना ।
न यत्र नारायणपदपङ्कज-
स्मृतिः प्रमुष्टातिशयेन्द्रियोत्सवात् ॥ २३ ॥

कल्यायुषां स्थानजयात्पुनर्भवा-
त्क्षायुषां भारतभूजयो वरम् ।
क्षणो न मर्त्येन कृतं मनस्विनः
संन्यस्य संयान्त्यभयं पदं हरिः ॥ २४ ॥

न यत्र वैकुण्ठकथासुधापगा
न साधवो भागवतास्तदाश्रयाः ।
न यत्र यज्ञेशमभा मडोत्सवाः
सुरेशलोकोऽपि न वै स सेव्यताम् ॥ २५ ॥

प्राप्ता नृजातिं त्विह ये य जन्तवो
ज्ञानडियाद्रव्यकलापसम्भृताम् ।
न वै यतेरन्न पुनर्भवाय ते
भूयो वनौका एव यान्ति बन्धनम् ॥ २६ ॥

यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हवि-
र्निरुभमिष्टं विधिमन्त्रवस्तुतः ।
अेकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा
गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः ॥ २७ ॥

सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां
नैवार्थदो यत्पुनरर्थिता यतः ।
स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-
मिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् ॥ २८ ॥

(यद्यत्र नः स्वर्गसुभावशेषितं
स्विष्टस्य पूर्वस्य कृतस्य शोभनम् ।
तेनाब्जनाभे स्मृतिमज्जन्म नः स्या-
द्धर्षे उरिर्भजतां शं तनोति ॥)
श्रीनारायण उवाच ।
अवे स्वर्गगता देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
प्रवदन्ति य माहात्म्यं भारतस्य सुशोभनम् ॥ २९ ॥

जम्बुद्वीपस्य याद्यौ हि उपद्वीपाः स्मृताः परे ।
उयमार्गान्विशोधद्भिः सागरैः परिकल्पिताः ॥ ३० ॥

स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुक्ल आवर्तनरमाङ्गौ ।
मन्दरोपाप्युत्तरेणः पाञ्चजन्यस्तथैव च ॥ ३१ ॥

सिंहलश्चैव लङ्केति उपद्वीपाष्टकं स्मृतम् ।
जम्बुद्वीपस्य मानं हि कीर्तितं विस्तरेण च ॥ ३२ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि प्लक्षाद्विद्वीपषट्ककम् ॥ ३३ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशस्राडस्यां संछितायामष्टमस्कन्धे
भुवनकोशवर्णने भारतवर्षवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ८.११ ॥

८.१२ द्वादशोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने प्लक्षद्वीपकुशद्वीपवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
जम्बुद्वीपो यथा यायं यत्प्रमाणेन कीर्तितः ।
तावता सर्वतः क्षारोदधिना परिवेष्टितः ॥ १ ॥
जम्बुवाप्येन यथा मेरुस्तथा क्षारोदकेन च ।
क्षारोदधिस्तु द्विगुणः प्लक्षाप्येनोपवेष्टितः ॥ २ ॥
यथैव परिभा बाह्योपवनेन हि वेष्टयते ।

પ્લક્ષાખ્યશ્ચ સ્વયં જમ્બુપ્રમાણો દ્વીપરૂપધૃક્ ॥ ૩ ॥
 હિરણ્મયોઽગ્નિસ્તત્રૈવ તિષ્ઠતીતિ વિનિશ્ચયઃ ।
 પ્રિયવ્રતાત્મજસ્તત્ર સમજિહ્વ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૪ ॥
 અગ્નિસ્તદધિપસ્તિવધ્મજિહ્વઃ સ્વં દ્વીપમેવ ચ ।
 વિભજ્ય સમવર્ષાણિ સ્વપુત્રેભ્યો દદૌ વિભુઃ ॥ ૫ ॥
 સ્વયમાત્મવિદાં માન્યાં યોગચર્યાં સમાશ્રિતઃ ।
 તેનૈવ ચાત્મયોગેન ભગવન્તમુપાગતઃ ॥ ૬ ॥
 શિવં ચ યવસં ભદ્રં શાન્તં ક્ષેમામૃતે તથા ।
 અભયં ચેતિ સમૈવ તદ્વર્ષાણિ સદેક્ષતામ્ ॥ ૭ ॥
 તેષુ પ્રોક્તા નદીઃ સમ ગિરયઃ સમ ચૈવ હિ ।
 અરુણા નૃમણાઽગ્નિરસી સાવિત્રી સુપ્રભાતિકા ॥ ૮ ॥
 ઋતમ્ભરા સત્યમ્ભરા ઇતિ નદ્યઃ પ્રકીર્તિતાઃ ।
 મણિકૂટો વજ્રકૂટ ઇન્દ્રસેનસ્તથૈવ ચ ॥ ૯ ॥
 જ્યોતિષ્માનૈ સુપર્ણશ્ચ હિરણ્યષ્ટીવ એવ ચ ।
 મેઘમાલ ઇતિ ખ્યાતાઃ પ્લક્ષદ્વીપસ્ય પર્વતાઃ ॥ ૧૦ ॥
 નદીનાં જલમાત્રેણ દર્શનસ્પર્શનાદિભિઃ ।
 નિર્ઘૂતાશેષરજસો નિસ્તમસ્કાઃ પ્રજાસ્તથા ॥ ૧૧ ॥
 હંસશ્ચૈવ પતઽગ્નશ્ચ ઊર્ધ્વાચન ઇતીવ ચ ।
 સત્યાઽગ્નસંજ્ઞાશ્ચત્વારો વર્ણાઃ પ્લક્ષસ્ય દ્વીપકે ॥ ૧૨ ॥
 સહસ્રાયુપ્રમાણાશ્ચ વિવિધોપમદર્શનાઃ ।
 સ્વર્ગાદ્વારં ત્રયીવિદ્યાવિધિનાર્કં યજન્તિ તે ॥ ૧૩ ॥
 પ્રત્નસ્ય વિષ્ણો રૂપં ચ સત્યર્તસ્ય ચ બ્રહ્મણઃ ।
 અમૃતસ્ય ચ મૃત્યોશ્ચ સૂર્યમાત્માનમીમહિ ॥ ૧૪ ॥
 પ્લક્ષાદિષુ ચ સર્વેષુ પગ્થદ્વીપેષુ નારદ ।
 આયુરિન્દ્રિયમોજશ્ચ બલં બુદ્ધિઃ સહોઽપિ ચ ॥ ૧૫ ॥
 વિક્રમઃ સર્વલોકાનાં સિદ્ધિરૈત્યત્તિકી સદા ।
 પ્લક્ષદ્વીપાત્પરં ચેક્ષુરસોદઃ સરિતામ્પતિઃ ॥ ૧૬ ॥

प्लक्षद्वीपं समग्रं च परिवार्यावतिष्ठते ।
 शाळ्मलाप्यस्ततो द्वीपश्चास्माद् द्विगुणविस्तरः ॥ १७ ॥
 समानेन सुरोद्देन सिन्धुना परिवेष्टितः ।
 यत्र वै शाळ्मलीवृक्षः प्लक्षायामः प्रकीर्तितः ॥ १८ ॥
 स्थानं तत्पक्षिराजस्य गरुडस्य महात्मनः ।
 तस्य द्वीपस्य नाथो हि यज्ञाबाहुः प्रियप्रतात् ॥ १९ ॥
 जातः स अथ सप्तभ्यः स्वपुत्रेभ्यो ददौ धराम् ।
 तद्दर्शांशं च नामानि कथितानि निबोधत ॥ २० ॥
 सुरोचनं सौमनस्यं रमणं देववर्षकम् ।
 पारिभद्रं तथा चाप्यायनं विज्ञातनामकम् ॥ २१ ॥
 तेषु वर्षाद्रयः सप्त सप्तैव सरितः स्मृताः ।
 सरसः शतशृङ्गश्च वामदेवश्च कन्दकः ॥ २२ ॥
 कुमुदः पुष्पवर्षश्च सलस्रश्रुतिरेव च ।
 अथे च पर्वताः सप्त नदीनामानि चोच्यते ॥ २३ ॥
 अनुमतिः सिनीवाली सरस्वती दुडुस्तथा ।
 रजनी चैव नन्दा च राडेति परिकीर्तिताः ॥ २४ ॥
 तद्दर्शपुरुषाः सर्वे यातुर्वर्णसमाह्वयाः ।
 श्रुतधरो वीर्यधरो वसुन्धर षष्पुन्धरः ॥ २५ ॥
 भगवन्तं वेदभयं यजन्ते सोममीश्वरम् ।
 स्वगोभिः पितृदेवेभ्यो विभजन्नुषणशुक्लयोः ॥ २६ ॥
 सर्वासां च प्रजानां च राजा सोमः प्रसीदतु ।
 अथे सुरोदाद् द्विगुणः स्वमानेन प्रकीर्तितः ॥ २७ ॥
 धृतेर्दिनावृतः सोऽयं कुशद्वीपः प्रकाशते ।
 यस्मिन्नास्ते कुशस्तम्भो द्वीपाप्याकाराणो ज्वलन् ॥ २८ ॥
 स्वशष्परोशिषा काष्ठा भासयन्परितिष्ठते ।
 छिदण्यरेतास्तद्वीपपतिः प्रैयप्रत स्वराट् ॥ २९ ॥
 स्वपुत्रेभ्यश्च सप्तभ्यस्तद्वीपं सप्तधाभजत् ।
 वसुश्च वसुदानश्च तथा दृढरुचिः परः ॥ ३० ॥

नाभिगुमस्तुत्यप्रतौ विविक्तनामदेवकौ ।
तेषां वर्षेषु सप्तैव सीमागिरिवराः स्मृताः ॥ ३१ ॥
नद्यः सप्तैव सन्तीह तन्नामानि निबोधत ।
यङ्कस्तथा यतुःशृङ्गः कपिलश्चित्रकूटकः ॥ ३२ ॥
देवानीकश्चोर्ध्वरोमा द्रविणः सप्त पर्वताः ।
रसकुल्या मधुकुल्या मित्रविन्दा तथैव च ॥ ३३ ॥
श्रुतविन्दा देवगर्भा घृतव्युन्मन्मालिके ।
यत्पयोभिः कुशद्वीपवासिनः सर्वे अेव ते ॥ ३४ ॥
कुशलः कोविदश्चैवाप्यभियुक्तस्तथैव च ।
कुलकश्चेति संज्ञामिश्रतुर्वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥ ३५ ॥
जातवेदसदृपं तं देवं कर्मजकौशलैः ।
यजन्ते देववर्याभाः सर्वे सर्वविद्यो जनाः ॥ ३६ ॥
परस्यब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोऽसि उव्यवाट् ।
देवानां पुरुषाङ्गानां यज्ञेन पुरुषं यज ।
अेवं यजन्ते ज्वलनं सर्वे द्वीपाधिवासिनः ॥ ३७ ॥
एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायामष्टमस्कन्धे
भुवनकोशवर्णने ष्वक्षद्वीपकुशद्वीपवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ८.१२ ॥

८.१३ त्रयोदशोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने कौञ्चशाकपुष्करद्वीपवर्णनम् ।

नारद उवाच ।
शिष्टद्वीपप्रमाणं य वद सर्वार्थदर्शन ।
येन विज्ञातमात्रेण परानन्दमयो भवेत् ॥ १ ॥
श्रीरानारायण उवाच ।
कुशद्वीपस्य परितो घृतोदावरणं महत् ।
ततो बहिः कौञ्चद्वीपो द्विगुणः स्यात्स्वमानतः ॥ २ ॥
क्षीरोदेनावृतो भाति यस्मिन्कौञ्चाद्विरस्ति च ।
नामनिर्वर्तकः सोऽयं द्वीपस्य परिवर्तते ॥ ३ ॥

योऽसौ गुडस्य शक्त्या यं भिन्नकुक्षिः पुराभवत् ।
 क्षीरोदनासिन्धुमानो वरुणेन यं रक्षितः ॥ ४ ॥
 धृतपृष्ठो नाम यस्य विभाति किल नायकः ।
 प्रियप्रतात्मजः श्रीमान् सर्वलोकनमस्कृतः ॥ ५ ॥
 स्वद्वीपं तु विभज्यैव सप्तधा स्वात्मजान्ददौ ।
 पुत्रनामसु वर्षेषु वर्षपान्सान्निवेशयन् ॥ ६ ॥
 स्वयं भगवतस्तस्य शरणां सञ्जगाम ७ ।
 आमो मधुरुलञ्छैव मेघपृष्ठः सुधामकः ॥ ७ ॥
 भ्राजिष्ठो लोडितार्षश्च वनस्पतिरितीव य ।
 नगा नद्यश्च सप्तैव विख्याता भुवि सर्वतः ॥ ८ ॥
 शुक्लो वै वर्धमानश्च भोजनश्चोपभर्षणः ।
 नन्दश्च नन्दनः सर्वतोभद्रं इति कीर्तिताः ॥ ९ ॥
 अमया अमृतौघा यार्यका तीर्थवतीति य ।
 वृत्तिरूपवती शुक्ला पवित्रवतिका तथा ॥ १० ॥
 ऐतासामुदकं पुण्यं यातुर्वर्षेण पीयते ।
 पुरुषऋषभौ तद्भद्रं द्रविणाभ्यश्च देवकः ॥ ११ ॥
 ऐते यतुर्वर्षजाताः पुरुषा निवसन्ति हि ।
 तत्रत्याः पुरुषा आपोमयं देवमपां पतिम् ॥ १२ ॥
 पूर्वोनाञ्जलिना लक्त्या यजन्ते विविधक्रियाः ।
 आपः पुरुषवीर्याः स्थ पुनन्तीर्भूर्भुवः स्वरः ॥ १३ ॥
 ता नः पुनीतामीवघ्नीः स्पृशतामात्मना भुवः ।
 इति मन्त्रजपान्ते यं स्तुवन्ति विविधैः स्तवैः ॥ १४ ॥
 अयं परस्तात्क्षीरोदात्परितश्चोपवेशितः ।
 द्वात्रिंशल्लक्षसङ्ख्याकयोजनायाममाश्रितः ॥ १५ ॥
 स्वमानेन यं द्वीपोऽयं दधिमाण्डोदकेन य ।
 शाकद्वीपो विशिष्टोऽयं यस्मिन्शको महीरुलः ॥ १६ ॥
 स्वक्षेत्रव्यपदेशस्य कारणां स हि नारद ।
 प्रैयप्रतोऽधिपस्तस्य मेधातिथिरिति स्मृतः ॥ १७ ॥

विलज्य सप्त वर्षाणि पुत्रनामानि तेषु य ।
सप्त पुत्रान्निजान् स्थाप्य स्वयं योगगतिं गतः ॥ १८ ॥

पुरोजवो मनःपूर्वजवोऽथ पवमानकः ।
धूम्रानीकश्चित्रेङ्को बहुशुभोऽथ विश्वधृक् ॥ १९ ॥

मर्यादागिरयः सप्त नद्यः सप्तैव कीर्तिताः ।
ईशान उरुशृङ्गोऽथ अलमद्रः शतकेशरः ॥ २० ॥

सहस्रस्रोतको देवपालोऽप्यन्ते महाशनः ।
अतेऽद्रयः सप्त योक्ताः सन्निभानामि सप्त य ॥ २१ ॥

अनघा प्रथमाऽऽयुर्दा उभयस्युष्टिरेव य ।
अपराजिता पञ्चपदी सहस्रश्रुतिरेव य ॥ २२ ॥

ततो निजधृतिश्चोक्ताः सप्त नद्यो महोज्ज्वलाः ।
तद्दर्शपुरुषाः सर्वे सत्यव्रतकतुप्रतौ ॥ २३ ॥

दानप्रतानुप्रतौ य यतुर्वर्णा उदीरिताः ।
भगवन्तं प्राणवायुं प्राणायामेन संयुताः ॥ २४ ॥

यजन्ति निर्धूतरजस्तमसः परमं हरिम् ।
अन्तः प्रविश्य भूतानि यो बिभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ २५ ॥

अन्तर्यामीश्वरः साक्षात्पातु नो यद्दशै षट्मम् ।
परस्तादृधिमार्गोदात्तस्तु बहुविस्तरः ॥ २६ ॥

पुष्करद्वीपनामायं शाकद्वीपद्विसङ्गुणः ।
स्वसमानेन स्वादूढकेनायं परिवेष्टितः ॥ २७ ॥

यत्रास्ते पुष्करं भ्राजदग्निचूडानिभानि य ।
पत्राणि विशदानीड स्वर्णपत्रायुतायुतम् ॥ २८ ॥

श्रीमद्भगवतश्चेदमासनं परमेष्ठिनः ।
कल्पितं लोकगुरुरा सर्वलोकसिसृक्षया ॥ २९ ॥

तद्द्वीप अेक अेवायं मानसोत्तरनामकः ।
अर्वाचीनपराचीनवर्षयोरवधिर्गिरिः ॥ ३० ॥

उच्छ्रायायामयोः सङ्ख्यायुतयोजनसम्मिता ।

यत्र दृक्षु य यत्वारि यतसृषु पुराणि ७ ॥ ३१ ॥

धन्द्वादिलोकपालानां यदुपर्यर्कनिर्गमः ।

मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वन् भानुः पर्येति यत्र छि ॥ ३२ ॥

संवत्सरात्मकं यकं देवाडोरत्रतो भ्रमन् ।

प्रैयग्रतोऽधिपो वीतिडोत्रः स्वात्मजकद्रयम् ॥ ३३ ॥

वर्षद्वये परिस्थाप्य वर्षनामधरं क्मात् ।

रमणो घातकिंश्चैव तत्तद्दर्शपती उभौ ॥ ३४ ॥

कृताः स्वयं पूर्वजवद्भगवद्भक्तिरतत्पराः ।

तद्दर्शपुरुषा भ्रमरुपिणं परमेश्वरम् ॥ ३५ ॥

सकर्मकेन योगेन यजन्ति परिशीलिताः ।

यत्तत्कर्ममयं लिङ्गं भ्रमरुपिणं जनोऽर्चयेत् ।

ऐकान्तमद्भयं शान्तं तस्मै भगवते नमः ॥ ३६ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टमस्कन्धे

भुवनकोशवर्णनं कौञ्चशाकपुष्करद्वीपवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ८.१३ ॥

८.१४ यत्तुर्दशोऽध्यायः । सूर्यगतिवर्णनम् ।

नारायण उवाच ।

ततः परस्तादयलो लोकावोकेति नामकः ।

अन्तराले य लोकावोकथोर्यः परिकल्पितः ॥ १ ॥

यावदस्ति य देवर्षे ऽन्यन्तरं मानसोत्तरात् ।

सुमेरोस्तावती शुद्धा काञ्चनी भूमिरस्ति छि ॥ २ ॥

दर्पणोदरतुल्या सा सर्वप्राणिविवर्जिता ।

यस्यां पदार्थः प्रलितो न किञ्चित्प्रत्युदीयते ॥ ३ ॥

अतः सर्वप्राणिसङ्घरक्षिता सा य नारद ।

लोकावोक एति व्याख्या यदत्र परिकल्पिता ॥ ४ ॥

लोकावोकात्तरे यास्य वर्तते सर्वदा स्थितिः ।

एश्वरेण स लोकाणां त्रयाणामन्तगः कृतः ॥ ५ ॥

सूर्यादीनां ध्रुवान्तानां रश्मयो यद्गशाद्विड ।

अर्वाग्नीनाश्च त्रीँल्लोकानातन्वानाः कदापि हि ॥ ६ ॥
 पराग्नीनत्वभाजो हि न भवन्ति य नारद ।
 तावद्गुण्डनायामः पर्वतेन्द्रो मण्डोदयः ॥ ७ ॥
 अेतावाँल्लोकविन्यासोऽयं संस्थामानलक्ष्णैः ।
 कविभिः स तु पञ्चाशत्कोटिभिर्गणितस्य च ॥ ८ ॥
 भूगोलस्य यतुर्थांशो लोकालोकायलो मुने ।
 तस्योपरि यतुर्द्विंशु ब्रह्मणो यात्मयोनिना ॥ ९ ॥
 निवेशिता द्विगुणा ये तन्नामानि निबोधत ।
 ऋषभः पुष्ययूडोऽथ वामनोऽथापराजितः ॥ १० ॥
 अेते समस्तलोकस्य स्थितिभेदेव धरिताः ।
 तेषां च स्वविभूतीनां बहुवीर्योपबृंहणम् ॥ ११ ॥
 विशुद्धसत्त्वं यैश्चर्यं वर्धयन्मगवान् हरिः ।
 आस्ते सिद्ध्यष्टकोपेतो विष्वक्सेनादिसंवृतः ॥ १२ ॥
 निजायुधैः परिवृतो भुजङ्गैः समन्ततः ।
 आस्ते सकललोकस्य स्वस्तये परमेश्वरः ॥ १३ ॥
 आकल्पमेवं वेषं स गतो विष्णुः सनातनः ।
 स्वमायारयितस्यास्य गोपीधायाम्साधनः ॥ १४ ॥
 योऽन्तर्विस्तार अेतेन ल्यलोकपरिमाणकम् ।
 व्याख्यातं यद्भ्रूल्लोकालोकायलौ धृतीरणात् ॥ १५ ॥
 ततः परस्ताधोगेशगतिं शुद्धा वदन्ति हि ।
 अण्डमध्यगतः सूर्यो धावाभूम्योर्यदन्तरम् ॥ १६ ॥
 सूर्याण्डगोलयोर्मध्ये कोटयः स्युः पञ्चविंशतिः ।
 मृतेऽण्ड अेष अेतस्मिञ्जातो मार्ताण्डशब्दभाक् ॥ १७ ॥
 डिण्डयगर्भं धृति यद्भिरण्डयाण्डसमुद्भवः ।
 सूर्येण हि विभज्यन्ते दिशः षं धौर्मडीभिदा ॥ १८ ॥
 स्वर्गापवर्गौ नरका रसौकांसि च सर्वशः ।
 देवतिर्यङ्मनुष्याणां सरीसृपसवीरुधाम् ॥ १९ ॥

सर्वशुवनिकायानां सूर्य आत्मा दृगीश्वरः ।
 अेतावान्भूमण्डलस्य सन्निवेश उदाहृतः ॥ २० ॥
 अेतेन छि द्रिवो मानं वर्णयन्ति य तद्धिदः ।
 द्विदवानां य निष्वावादीनां य दलयोर्यथा ॥ २१ ॥
 अन्तरेण तयोरन्तरिक्षं तद्गुणयसन्धितम् ।
 यन्मध्यगश्च भगवान् भानुर्वै तपतां वरः ॥ २२ ॥
 आतपेन त्रिलोकं य प्रतपत्येव भासयन् ।
 उत्तरायणमासाद्य गतिमान्द्यं वितन्वते ॥ २३ ॥
 आरोहणस्थानमसौ गत्वाहो दैर्घ्यमायरेत् ।
 दक्षिणायनमासाद्य गतिशैर्घ्यं वितन्वते ॥ २४ ॥
 अवरोहस्थानमसौ गच्छन्द्भ्रुस्वं दिनं यरेत् ।
 विषुवत्संज्ञमासाद्य गतिसाम्यं वितन्वते ॥ २५ ॥
 समस्थानमथासाद्य दिनसाम्यं करोति य ।
 यदा य मेषतुलयोः सञ्चरेद्वि द्रिवाकरः ॥ २६ ॥
 समानानि त्वडोरान्नाण्यातनोति त्रयीमयः ।
 वृषाद्विपञ्चसु यदा राशिष्वर्को विरोयते ॥ २७ ॥
 तदाहानि य वर्धन्ते रात्रयोऽपि ह्रसन्ति य ।
 वृश्चिकादिषु सूर्यो छि यदा सञ्चरते रविः ॥ २८ ॥
 तदापीमान्यडोरान्नाणि भवन्ति विपर्ययात् ॥ २९ ॥
 ष्टि श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टस्कन्धे
 सूर्यगतिवर्णनं नाम यत्तुर्दशोऽध्यायः ॥ ८.१४ ॥

८.१५ पञ्चदशोऽध्यायः । भुवनकोशवर्णने सूर्यगतिवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि भानोर्गमनमुत्तमम् ।
 शीघ्रमन्टादितिभिस्त्रिविधं गमनं रवेः ॥ १ ॥
 सर्वग्राहाणां त्रीण्येव स्थानानि सुरसत्तम ।
 स्थानं शरद्वं मध्यं तथैरावतमुत्तरम् ॥ २ ॥

वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिति तत्त्वतः ।
 अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथीति शब्दिता ॥ ३ ॥
 रोहिण्यार्द्रा मृगशिशो गजवीथ्यभिधीयते ।
 पुष्याश्लेषा तथाऽऽदित्या वीथी चैरावती स्मृता ॥ ४ ॥
 अेतास्तु वीथयस्तिस्त्र उत्तरो मार्ग उच्यते ।
 तथा द्वे यापि इल्गुन्यौ मघा चैवार्षभी मता ॥ ५ ॥
 उस्तश्चित्रा तथा स्वाती गोवीथीति तु शब्दिता ।
 ज्येष्ठा विशाખानुराधा वीथी जारद्वी मता ॥ ६ ॥
 अेतास्तु वीथयस्तिस्त्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ।
 मूलाषाढोत्तराषाढा अजवीथ्यभिशाब्दिता ॥ ७ ॥
 श्रवणं च धनिष्ठा च मार्गी शतभिषङ् तथा ।
 वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैव कीर्तिता ॥ ८ ॥
 अेतास्तु वीथयस्तिस्त्रो दक्षिणो मार्ग उच्यते ।
 उत्तरायणमासाद्य युगाक्षान्तर्निबद्धयोः ॥ ९ ॥
 कर्षणं पाशयोर्वायुबद्धयो रोहणं स्मृतम् ।
 तदाभ्यन्तरगान्भाण्डलाद्रथस्य गतेर्भवेत् ॥ १० ॥
 मान्द्यं दिवसवृद्धिश्च जायते सुरसत्तम ।
 रात्रिद्रासश्च भवति सौम्यायनकमो ऽयम् ॥ ११ ॥
 दक्षिणायनके पाशे प्रेरणादवरोहणम् ।
 अडिर्मण्डलवेशेन गतिशैर्घ्नं तदा भवेत् ॥ १२ ॥
 तदा दिनाल्पता रात्रिवृद्धिश्च परिकीर्तिता ।
 वैषुवे पाशास्यात्तु समावस्थानतो रवेः ॥ १३ ॥
 मध्यमण्डलवेशश्च साम्यं रात्रिदिनादिके ।
 आकृष्येते यदा तौ तु ध्रुवेण समधिष्ठितौ ॥ १४ ॥
 तदाभ्यन्तरतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि च ।
 ध्रुवेण मुख्यमानेन पुना रश्मियुगेन तु ॥ १५ ॥
 तथैव आख्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि च ।

तस्मिन्नेरौ पूर्वभागे पुर्येन्द्री देवधानिका ॥ १६ ॥
 दक्षिणे वै संयमनी नाम याम्या महापुरी ।
 पश्चान्निम्बोयनी नाम वारुणी वै महापुरी ॥ १७ ॥
 तद्दुत्तरे पुरी सौम्या प्रोक्ता नाम विभावरी ।
 ऐन्द्रपुर्या रवेः प्रोक्त उदयो ब्रह्मवादिभिः ॥ १८ ॥
 संयमन्यां य मध्याह्ने निम्बोयन्यां निमीलनम् ।
 विभावर्यां निशीथः स्यात्तिग्मांशोः सुरपूजितः ॥ १९ ॥
 प्रवृत्तेश्च निमित्तानि भूतानां तानि सर्वशः ।
 मेरोश्चतुर्दिशां भानोः कीर्तितानि मया मुने ॥ २० ॥
 मेरुस्थानां सदा मध्यं गत एव विभाति हि ।
 सव्यं गच्छन्क्षिणेन करोति स्वर्णपर्वतम् ॥ २१ ॥
 उदयास्तमये यैव सर्वकालं तु सम्भुजे ।
 दिशास्वशेषासु तथा सुरर्षे विदिशासु य ॥ २२ ॥
 यैर्यत्र दृश्यते भास्वान्स तेषामुदयः स्मृतः ।
 त्रैरोभावं य यत्रैति तत्रैवास्तमनं रवेः ॥ २३ ॥
 नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा सतः ।
 उदयास्तमनाभ्यं हि दर्शनादर्शनं रवेः ॥ २४ ॥
 शङ्कादीनां पुरे तिष्ठन्स्पृशत्येष पुरत्रयम् ।
 विकर्णौ द्वौ विकर्णस्थस्त्री-कोणान्द्वे पुरे तथा ॥ २५ ॥
 सर्वेषां द्वीपवर्षाणां मेरुरुत्तरतः स्थितः ।
 यैर्यत्र दृश्यते भानुः सैव प्राचीति योज्यते ॥ २६ ॥
 तद्भामभागतो मेरुर्वर्ततेति विनिर्णयः ।
 यद्दि यैन्ध्याः प्रचलते घटिका दशापञ्चभिः ॥ २७ ॥
 याम्यां तदा योजनानां सापादं कोटियुग्मकम् ।
 सार्धद्वादशलक्षाणि पञ्चनेत्रसदस्रकम् ॥ २८ ॥
 प्रकामति सदस्त्रांशुः कालमार्गप्रदर्शकः ।
 एवं ततो वारुणीं य सौम्यामैन्द्रीं सदस्रदृक् ॥ २९ ॥

पर्येति कालयज्ञात्मा धुमणिः कालबुद्धये ।
 तथा यान्ये ग्राहाः सोमाद्यो ये द्विग्वियारिणः ॥ ३० ॥
 नक्षत्रैः सल योधन्ति सल यास्तं प्रजन्ति ते ।
 अवेवं मुहूर्तेन रथो भानोरथशताधिकम् ॥ ३१ ॥
 योजनानां यतुस्त्रिंशल्लक्षाणि भ्रमति प्रभुः ।
 त्रयीमयश्चतुर्दिक्षु पुरीषु य समीरणात् ॥ ३२ ॥
 प्रवडाभ्यात्सदा कालयज्ञं पर्येति भानुमान् ।
 यस्य यज्ञं रथस्यैकं द्वादशारं त्रिनाभिकम् ॥ ३३ ॥
 षण्णेमि डवयस्तं य वत्सरात्मकमूयिरे ।
 मेरुमूर्धनि तस्याक्षो मानसोत्तरपर्वते ॥ ३४ ॥
 कृतेतरविभागो यः प्रोतं तत्र रथाङ्गकम् ।
 तैलकारक्यन्त्रेण यङ्गसाम्यं परिभ्रमन् । ३५ ॥
 मानसोत्तरनाम्नीड गिरौ पर्येति यांशुमान् ।
 तस्मिन्नक्षे कृतं मूलं द्वितीयोऽक्षो ध्रुवे कृतः ॥ ३६ ॥
 तुर्यमानेन तैलस्य यन्त्राक्षवद्वितीरितः ।
 कृतोपरितनो भागः सूर्यस्य जगतां पतेः ॥ ३७ ॥
 रथनीऽस्तु षट्त्रिंशल्लक्षयोजनमायतः ।
 तत्तुर्यभागतः सोऽयं परिणालेन कीर्तितः ॥ ३८ ॥
 तावानर्कंरथस्यात्र युगस्तस्मिन्दयाः शुभाः ।
 सप्तस्यन्दोऽभिधानाश्च सूरसूतेन योजिताः ॥ ३९ ॥
 वडन्ति देवमादित्यं लोकानां सुभ्रुतेव ।
 पुरस्तात्सवितुः सूतोऽरुणः पश्चान्नियोजितः ॥ ४० ॥
 सौत्ये कर्मणि संयुक्तो वर्तते गरुडाग्रजः ।
 तथैव बालभिल्याभ्या ऋषयोऽङ्गुष्ठपर्वकाः ॥ ४१ ॥
 प्रमाणेन परिभ्याताः षष्टिसाहस्रसङ्ख्याकाः ।
 स्तुवन्ति पुरतः सूर्यं सूक्तवाङ्मयैः सुशोभनैः ॥ ४२ ॥
 तथा यान्ये य ऋषयो गन्धर्वा अप्सरोरगाः ।
 ग्रामण्यो यातुधानाश्च देवाः सर्वे परेश्वरम् ॥ ४३ ॥

अेकैकशः सप्त सप्त मासि मासि विरोधनम् ।
सार्धलक्षोत्तरं कोटिनवकं भूमिमाण्डलम् ॥ ४४ ॥

द्विसहस्रं योजनानां स गव्यूत्युत्तरं क्षणात् ।
पर्येति देवदेवेशो विश्वव्यापी निरन्तरम् ॥ ४५ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायामष्टमस्कन्धे
भुवनकोशवर्णने सूर्यगतिवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ ८.१५ ॥

८.१६ षोडशोऽध्यायः । सोमादिगतिवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
अथातः श्रूयतां चित्रं सोमादीनां गमादिकम् ।
तद्गत्यनुसृता नृणां शुभाशुभनिदर्शना ॥ १ ॥
यथा कुलालयुकेण भ्रमता भ्रमतां सड ।
तदाश्रयाणां च गतिरन्या कीटादिनां भवेत् ॥ २ ॥
अेवं हि राशिवृन्देन कालयुकेण तेन च ।
मेरुं धुरं च सरतां प्रादक्षिण्येन सर्वदा ॥ ३ ॥
ग्रहाणां भानुमुष्यानां गतिरन्यैव दृश्यते ।
नक्षत्रान्तरगामित्वाद्भ्रान्तरे गमनं तथा ॥ ४ ॥
गतिद्वयं याविरुद्धं सर्वत्रैष विनिर्णयः ।
स अेव भगवानादिपुरुषो लोकाभावनः ॥ ५ ॥
नारायणोऽभिलाधारो लोकानां स्वस्तये भ्रमन् ।
कर्मशुद्धिनिमित्तं तु आत्मानं वै त्रयीमयम् ॥ ६ ॥
कविभिश्चैव वेदेन विजिज्ञास्योऽर्कधाभवत् ।
षट्सु कुमेण ऋतुषु वसन्तादिषु च स्वयम् ॥ ७ ॥
यथोपजोषमृतुजान् गुणान् वै विदधाति च ।
तमेनं पुरुषाः सर्वे त्रया य विद्यया सदा ॥ ८ ॥
वर्णाश्रमाचारपथा तथाभ्रातैश्च कर्मभिः ।
उच्यवयैः श्रद्धया च योगानां च वितानकैः ॥ ९ ॥

अञ्जसा य यजन्ते ये श्रेयो विन्दन्ति ते मतम् ।
 अथैष आत्मा लोकानां धावाभूम्यन्तरेण य ॥ १० ॥
 कालयङ्गतो भुङ्क्ते मासान्द्वादशराशिभिः ।
 संवत्सरस्यावयवान्मासः पक्षद्वयं द्विवा ॥ ११ ॥
 नक्तं येति स पादर्क्षद्वयमित्युपदिश्यते ।
 यावता षष्ठमंशं स भुञ्जत ऋतुरुच्यते ॥ १२ ॥
 संवत्सरस्यावयवः कविभिश्चोपवर्णितः ।
 यावतार्धेन याकाशवीथ्यां प्रचरते रविः ॥ १३ ॥
 तं प्राक्तना वर्णयन्ति अथनं मुनिपूजिताः ।
 अथ यावन्नभोमण्डलं सल प्रतिगच्छति ॥ १४ ॥
 कात्स्न्येन सल भुञ्जत कालं तं वत्सरं विदुः ।
 संवत्सरं पस्वित्सरमिडावत्सरमेव य ॥ १५ ॥
 अनुवत्सरमिद्वत्सरमिति पञ्चकमीरितम् ।
 भानोर्मान्द्यशैष्यसमगतिभिः कालवित्तमैः ॥ १६ ॥
 अेवं भानोर्गतिः प्रोक्ता यन्द्रादीनां निबोधत ।
 अेवं यन्द्रोऽर्कश्चिमेभ्यो लक्षयोजनमूर्ध्वतः ॥ १७ ॥
 उपलभ्यमानो मित्रस्य संवत्सरभुञ्जि य सः ।
 पक्षाभ्यां यौषधीनाथो भुङ्क्ते मासभुञ्जि य सः ॥ १८ ॥
 सपादमाभ्यां द्विवसभुञ्जि पक्षभुञ्जि यरेत् ।
 अेवं शीघ्रगतिः सोमो भुङ्क्ते नूनं भयङ्ककम् ॥ १९ ॥
 पूर्यमाणकलाभिश्चामराणां प्रीतिमावडन् ।
 क्षीयमाणकलाभिश्च पितृणां चित्तरञ्जकः ॥ २० ॥
 अडोरान्नाणि तन्वानः पूर्वापरसुधस्रकैः ।
 सर्वज्जुवनिकायस्य प्राणो ज्जुवः स अेव छि ॥ २१ ॥
 भुङ्क्ते यैकैकनक्षत्रं भुङ्कर्तत्रिंशता विभुः ।
 स अेव षोडशकलः पुरुषोऽनादिसत्तमः ॥ २२ ॥
 मनोमयोऽप्यन्नमयोऽमृतधामा सुधाकरः ।
 देवपितृमनुष्यादिसरीसृपसवीरुधाम् ॥ २३ ॥

प्राणायामायनशीलत्वात्स सर्वमय उच्यते ।
 ततो भयङ्कं भ्रमति योजनानां त्रिलक्षतः ॥ २४ ॥
 मेरुप्रदक्षिणेनैव योजितं येश्चरेण तु ।
 अष्टाविंशतिसङ्ख्यानि गणितानि सहाभिजित् ॥ २५ ॥
 ततः शुक्रो द्विलक्षेण योजनानामथोपरि ।
 पुरः पश्चात्सत्तैवासावर्कस्य परिवर्तते ॥ २६ ॥
 शीघ्रमन्दसमानाभिर्गतिभिर्विचरन्विभुः ।
 लोकानामनुकूलोऽयं प्रायः प्रोक्तः शुभावहः ॥ २७ ॥
 वृष्टिविष्टम्भशमनो भार्गवः सर्वदा मुने ।
 शुक्राद् बुधः समाभ्यातो योजनानां द्विलक्षतः ॥ २८ ॥
 शीघ्रमन्दसमानाभिर्गतिभिः शुक्रवत्सदा ।
 यदाकर्द्वयतिरिच्येत सौम्यः प्रायेण तत्र तु ॥ २९ ॥
 अतिवाताभ्रपातानां वृष्टयादिभयसूचकः ।
 उपरिष्ठात्ततो भौमो योजनानां द्विलक्षतः ॥ ३० ॥
 पक्षैस्त्रिभिस्त्रिभिः सोऽयं भुङ्क्ते राशीनथैकशः ।
 द्वादशापि च देवर्षे यद्वि वक्रो न जायते ॥ ३१ ॥
 प्रायेणशुभकृत्सोऽयं ऋषीधानां च सूचकः ।
 नतो द्विलक्षमानेन योजनानां च गीष्पतिः ॥ ३२ ॥
 अेकैकस्मिन्नथो राशौ भुङ्गो संवत्सरं यरन् ।
 यद्वि वक्रो भवेन्नैवानुकूलो भ्रमवादिनाम् ॥ ३३ ॥
 ततः शनैश्चरो घोरो लक्षद्वयपरं मितः ।
 योजनैः सूर्यपुत्रोऽयं त्रिंशन्मासैः परिभ्रमन् ॥ ३४ ॥
 अेकैकराशौ पर्येति सर्वान् राशीन्महाग्रहः ।
 सर्वेषामशुभो मन्दः प्रोक्तः कालविदां वरैः ॥ ३५ ॥
 तत उत्तरतः प्रोक्तमेकादशसुलक्षकैः ।
 योजनैः परिसङ्ख्यातं सप्तर्षीणां च माण्डलम् ॥ ३६ ॥
 लोकानां शं भावयन्तो मुनयः सप्त ते मुने ।

યત્તદ્વિષ્ણુપદં સ્થાનં દક્ષિણં પ્રક્રમન્તિ તે ॥ ૩૭

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્યાં સંહિતાયામષ્ટમસ્કન્ધે

સોમાદિગતિવર્ણનં નામ ષોડશોડધ્યાયઃ ॥ ૮.૧૬ ॥

૮.૧૭ સમદશોડધ્યાયઃ । ધ્રુવમણ્ડલસંસ્થાનવર્ણનમ્ ।

શ્રીનારાયણ ઉવાચ ।

અથર્ષિમણ્ડલાદૂર્ધ્વં યોજનાનાં પ્રમાણતઃ ।

લક્ષ્મીસ્ત્રયોદશમિતૈઃ પરમં વૈષ્ણવં પદમ્ ॥ ૧ ॥

મહાભાગવતઃ શ્રીમાન્ વર્તતે લોકવન્દિતઃ ।

ઔત્તાનપાદિરિન્દ્રેણ વહ્નિના કશ્યપેન ચ ॥ ૨ ॥

ધર્મેણ સહ ચૈવાસ્તે સમકાલયુજા ધ્રુવઃ ।

બહુમાનં દક્ષિણતઃ કુર્વદ્ભિઃ પ્રેક્ષકૈઃ સદા ॥ ૩ ॥

આજીવ્યઃ કલ્પજીવિનામુપાસ્તે ભગવત્પદમ્ ।

જ્યોતિર્ગણાનાં સર્વેષાં ગ્રહનક્ષત્રભાદિનામ્ ॥ ૪ ॥

કાલેનાનિમિષેણાયં ભ્રામ્યતાં વ્યક્તરંડસા ।

અવષ્ટમ્ભસ્થાણુરિવ વિહિતશ્ચેશ્ચરેણ સઃ ॥ ૫ ॥

ભાસતે ભાસયન્ભાસા સ્વીયયા દેવપૂજિતઃ ।

મેઢિસ્તમ્ભે યથા યુક્તાઃ પશવઃ કર્ષણાર્થકાઃ ॥ ૬ ॥

મણ્ડલાનિ ચરન્તીમે સવનત્રિતયેન ચ ।

એવં ગ્રહાદયઃ સર્વે ભગણાઘા યથાક્રમમ્ ॥ ૭ ॥

અન્તર્બહિર્વિભાગેન કાલચક્રે નિયોજિતાઃ ।

ધ્રુવમેવાવલમ્બ્યાશુ વાયુનોદીરિતાશ્ચ તે ॥ ૮ ॥

આકલ્પાન્તં ચ ક્રમન્તિ ખે શ્યેનાઘાઃ ખગા ઇવ ।

કર્મસારથયો વાયુવશગાઃ સર્વ એવ તે ॥ ૯ ॥

એવં જ્યોતિર્ગણાઃ સર્વે પ્રકૃતેઃ પુરુષસ્ય ચ ।

સંયોગાનુગૃહીતાસ્તે ભૂમૌ ન નિપતન્તિ ચ ॥ ૧૦ ॥

જ્યોતિશ્ચક્રં કેચિદેતસ્થિશુમારસ્વરૂપકમ્ ।

સોપયોગં ભગવતો યોગધારણકર્મણિ ॥ ૧૧ ॥

यस्यार्वाङ्गिरसः कुण्डलीभूतवपुषो मुने ।
 पुण्याग्रे कल्पितो योऽयं ध्रुव उत्तानपादजः ॥ १२ ॥
 लाङ्गूलेऽस्य य सम्प्रोक्तः प्रजापतिरकल्मषः ।
 अग्निरिन्द्रश्च धर्मश्च तिष्ठन्ते सुरपूजिताः ॥ १३ ॥
 धाता विधाता पुण्यान्ते कट्यां समर्षयस्ततः ।
 दक्षिणार्वावर्तभोगेन कुण्डलाकारमीयुषः ॥ १४ ॥
 उत्तरायणामानील दक्षपार्श्वेऽर्पितानि य ।
 दक्षिणायनमानील सव्ये पार्श्वेऽर्पितानि य ॥ १५ ॥
 कुण्डलाभोगवेशस्य पार्श्वयोरुभयोरपि ।
 समसङ्ख्याश्चावयवा भवन्ति कजनन्दन ॥ १६ ॥
 अजवीथी पृष्ठभागे आकाशसरिदौदरे ।
 पुनर्वसुश्च पुष्यश्च श्रोत्र्यौ दक्षिणवामयोः ॥ १७ ॥
 आर्द्राश्लेषे पश्चिमयोः पादयोर्दक्षवामयोः ।
 अभिजिष्योत्तराषाढा नासयोर्दक्षवामयोः ॥ १८ ॥
 यथासङ्ख्यं य देवर्षे श्रुतिश्च जलमं तथा ।
 कल्पिते कल्पनाविद्भिर्नेत्रयोर्दक्षवामयोः ॥ १९ ॥
 धनिष्ठा यैव मूलं य कर्णयोर्दक्षवामयोः ।
 मघादीन्यष्टमानील दक्षिणायनगानि य ॥ २० ॥
 युञ्जुत वामपार्श्वीयवङ्किषु क्रमतो मुने ।
 तथैव मृगशीर्षादीन्युद्वेगमानि य यानि हि ॥ २१ ॥
 दक्षपार्श्वे वङ्किडेषु प्रातिलोभ्येन योजयेत् ।
 शततारा तथा ज्येष्ठा स्कन्धयोर्दक्षवामयोः ॥ २२ ॥
 अगस्तितश्चोत्तरलनावधरायां लनौ यमः ।
 भुषेष्वाङ्गारकः प्रोक्तो मन्दः प्रोक्त उपस्थडे ॥ २३ ॥
 भृङ्गस्मतिश्च ककुद्दि वक्षस्यर्को ग्रीवाधिपः ।
 नारायणश्च लृट्ये यन्द्रो मनसि तिष्ठति ॥ २४ ॥
 स्तनयोरश्विनौ नाभ्यामुशनाः परिकीर्तितः ।

बुधः प्राणापानयोश्च गले राहुश्च केतवः ॥ २५ ॥

सर्वाङ्गेषु तथा रोमकूपे तारागणाः स्मृताः ।

अेतद्भागवतो विष्णोः सर्वदैवमयं वपुः ॥ २६ ॥

सन्ध्यायां प्रत्यङ्घ्यायेत्प्रयतो वाग्यतो मुनिः ।

निरीक्षमाणाश्चोत्तिष्ठेन्मन्त्रेणानेन धीश्वरः ॥ २७ ॥

नमो ज्योतिर्लोकाय कालायानिमिषां

पतये महापुरुषायामिधीमहीति ॥ २८ ॥

ग्रहर्क्षतारामयमाधिदैविकं

पापापङ्गं मन्त्रकृतां त्रिकालम् ।

नमस्यतः स्मरतो वा त्रिकालं

नश्येत् तत्कालजमाशु पापम् ॥ २९ ॥

एतं श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे

ध्रुवमण्डलसंस्थानवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ ८.१७ ॥

८.१८ अष्टादशोऽध्यायः । राहुमण्डलाद्यवस्थानवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

अधस्तात्सवितुः प्रोक्तमयुतं राहुमण्डलम् ।

नक्षत्रवच्चरति य सौखिकेयोऽतदुर्दणः ॥ १ ॥

सूर्यायन्द्रमसोरेव मर्दनः सिद्धिकासुतः ।

अमरत्वं च भेटत्वं लेभे यो विषण्वनुग्राहात् ॥ २ ॥

यददस्तराणोर्भिम्बं तपतो योजनायुतम् ।

तच्छादकोऽसुरो ज्ञेयोऽप्यर्कसाहस्रविस्तरम् ॥ ३ ॥

त्रयोदशसहस्रं तु सोमस्याच्छादको ग्रहः ।

यः पर्वसमये वैशानुबन्धी छादकोऽभवत् ॥ ४ ॥

सूर्यायन्द्रमसोर्दूराद्भवेच्छादनकारकः ।

तन्निशम्योभयत्रापि विष्णुना प्रेरितं स्वकम् ॥ ५ ॥

यङ्कं सुदर्शनं नाम ज्वालामालातिभीषणम् ।

तत्तेजसा द्युःसहेन समन्तात्परिवारितम् ॥ ६ ॥

मुडूर्त्तो द्विजमानस्तु दूराख्यकितमानसः ।
 आशान्निवर्तते सोऽयमुपरागो धृतीव ७ ॥ ७ ॥
 उच्यते लोकमध्ये तु देवर्षे अवबुध्यताम् ।
 ततोऽधस्तात्समाभ्याता लोकाः परमपावनाः ॥ ८ ॥
 सिद्धानां चारणानां च विद्याघ्राणां च सत्तम ।
 योजनायुतविभ्याता लोकाः पुण्यनिषेविताः ॥ ९ ॥
 ततोऽप्यधस्ताद्देवर्षे यक्षाणां च सरक्षसाम् ।
 पिशाचप्रेतभूतानां विडाराजिरमुत्तमम् ॥ १० ॥
 अन्तरिक्षं च तत्प्रोक्तं यावद्द्राघुः प्रवाति हि ।
 यावन्मेघास्ततोद्यन्ति तत्प्रोक्तं ज्ञानकोविदैः ॥ ११ ॥
 ततोऽधस्ताद्योजनानां शतं यावद् द्विजोत्तम ।
 पृथिवी परिसङ्ख्याता सुपर्णश्वेनसारसाः ॥ १२ ॥
 उंसादयः प्रोत्पन्ति पार्थिवाः पृथिवीभवाः ।
 भूसन्निवेशावस्थानं यथावदुपवर्णितम् ॥ १३ ॥
 अधस्तादवनेः सप्त देवर्षे विवराः स्मृताः ।
 अकैकशो योजनानामायामोच्छ्रायतः पुनः ॥ १४ ॥
 अयुतान्तरविभ्याताः सर्वर्तुसुभदायकाः ।
 अतलं प्रथमं प्रोक्तं द्वितीयं वितलं तथा ॥ १५ ॥
 तृतीयं सुतलं प्रोक्तं चतुर्थं वै तलातलम् ।
 महातलं पञ्चमं च षष्ठं प्रोक्तं रसातलम् ॥ १६ ॥
 सप्तमं विप्र पातालं सप्तैते विवराः स्मृताः ।
 अयेतेषु बिलस्वर्गेषु द्विवोऽप्यधिकमेव च ॥ १७ ॥
 कामभोगैश्चर्यसुभसमृद्धभुवनेषु च ।
 नित्योद्यानविडारेषु सुभास्वादः प्रवर्तते ॥ १८ ॥
 दैत्याश्च काद्रवेयाश्च दानवा बलशालिनः ।
 नित्यप्रमुद्विता रक्ताः कलत्रापत्यबन्धुभिः ॥ १९ ॥
 सुदुष्टभिरनुज्जवादैः संयुताश्च गृध्रेभ्यः ।
 श्वरादप्रतिहतकामा मायाविनश्च ते ॥ २० ॥

निवसन्ति सदा वृष्टाः सर्वर्तुसुष्पसंयुताः ।
 मयेन मायाविभुना येषु येषु य निर्मिताः ॥ २१ ॥
 पुरः प्रकामशो भक्ता मणिप्रवरशालिनः ।
 विचित्रभवनाट्टालगोपुराद्याः सडस्रशः ॥ २२ ॥
 सभायत्वरथैत्यादिशोभाढ्याः सुरदुर्लभाः ।
 नागासुराणां मिथुनैः सापारावतसारिकैः ॥ २३ ॥
 कीर्णङ्गनिमलूमिश्र विवरेशगृहोत्तमैः ।
 अलङ्कृताश्चकासन्ति उद्यानानि मलान्ति य ॥ २४ ॥
 मनःप्रसन्नकारीणि इलपुष्पविशालिभिः ।
 ललनानां विलासार्द्धस्थानैः शोभितभाञ्जि य ॥ २५ ॥
 नानाविडङ्गमप्रातसंयुक्तजलराशिभिः ।
 स्वच्छार्णपूरितद्वैः पाठीनसमलङ्कृतैः ॥ २६ ॥
 जलजन्तुक्षुब्धनीरनीरजातैरनेकशः ।
 कुमुदोत्पलकह्लारनीलरक्तोत्पलैस्तथा ॥ २७ ॥
 तेषु कृतनिकेतानां विडारैः सङ्कुलानि य ।
 षण्द्रयोत्सवकारैश्च तथैव विविधैः स्वरैः ॥ २८ ॥
 अमराणां य परमां श्रियं यातिशयन्ति य ।
 यत्र नैव भयं क्वापि कालाङ्गैर्दिनरात्रिभिः ॥ २९ ॥
 यत्राङ्घ्रिप्रवराणां य शिरःस्थैर्मणिरश्मिभिः ।
 नित्यं तमः प्रभाध्येत सदा प्रस्कृतकान्तिभिः ॥ ३० ॥
 न वा अेतेषु वसतां दिव्यौषधिरसायनैः ।
 रसान्नपानस्नानाद्यैर्नाधयो न य व्याधयः ॥ ३१ ॥
 वलीपलितज्जुर्णत्ववैवर्ण्यस्वेदगन्धताः ।
 अनुत्साडवयोऽवस्था न बाधन्ते कदाचन ॥ ३२ ॥
 कल्याणानां सदा तेषां न य मृत्युभयं कुतः ।
 भगवत्तेजसोऽन्यत्र यक्याश्चैव सुदर्शनात् ॥ ३३ ॥
 यस्मिन्प्रविष्टे दैतेयवधूनां गर्भराशयः ।

प्रायो भयात्पतन्त्येव स्रवन्ति ब्रह्मपुत्रक ॥ ३४ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे

राडुमाण्डलाधवस्थानवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ ८.१८ ॥

८.१८ ऐकोनविंशोऽध्यायः । अतलवितलसुतललोकवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

प्रथमे विवरे विप्र अतलाप्ये मनोरमे ।

मथपुत्रो बलो नाम वर्ततेऽर्धवर्गवर्कृत् ॥ १ ॥

षण्णवत्यो येन सृष्टा मायाः सर्वार्थसाधिकाः ।

मायाविनो याश्च सद्यो धारयन्ति य काश्चन ॥ २ ॥

जृम्भमाणस्य यस्यैव बलस्य बलशालिनः ।

स्त्रीगणोऽप्युपपद्यन्ते त्रयोलोकविमोहनाः ॥ ३ ॥

पुंश्चल्यश्चैव स्वैरिण्यः कामिन्यश्चेति विश्रुताः ।

या वै बिलायनं प्रेष्ठं प्रविष्टं पुरुषं रडः ॥ ४ ॥

रसेन डाटकाप्येन साधयित्वा प्रयत्नतः ।

स्वविलासावलोकानुरागस्मितविगूढनैः ॥ ५ ॥

संलापविभ्रमाद्यैश्च रमयन्त्यपि ताः स्त्रियः ।

यस्मिन्नुपयुक्ते जनो मनुते बहुधा स्वयम् ॥ ६ ॥

एश्वरोऽडमडं सिद्धो नागायुतबलो मडान् ।

आत्मानं मन्यमानः सन्मदान्ध एव कथ्यते ॥ ७ ॥

अेवं प्रोक्ता स्थितिश्चात्र अतलस्य य नारद ।

द्वितीयविवरस्थात्र वितलस्य निबोधत ॥ ८ ॥

भूतलाधस्तले चैव वितले भगवान्भवः ।

डाटकेश्वरनामायं स्वपार्श्वदृगाणैर्वृतः ॥ ९ ॥

प्रजापतिकृतस्यापि सर्गस्य बृंङ्गाय य ।

भवान्या मिथुनीभूय आस्ते देवाधिपूजितः ॥ १० ॥

भवयोर्वीर्यसम्भूता डाटकी सरिदुत्तमा ।

समिद्धो मरुता वह्निरोजसा पिबतीव हि ॥ ११ ॥

तन्निष्कृतं डाटकाभ्यं सुवर्णं दैत्यवल्लभम् ।
 दैत्याङ्गना भूषणार्हं सदा तं धारयन्ति हि ॥ १२ ॥
 तद्धिलाधस्तवात्प्रोक्तं सुतलाभ्यं बिलेश्वरम् ।
 पुण्यश्लोको बलिर्नामा आस्ते वैरोयनिर्भुने ॥ १३ ॥
 मडेन्द्रस्य य देवस्य शिकीर्षुः प्रियमुत्तमम् ।
 त्रिविक्रमोऽपि भगवान् सुतले बलिमानयत् ॥ १४ ॥
 त्रैलोक्यलक्ष्मीमाक्षिप्य स्थापितः किल दैत्यराट् ।
 छन्द्रादिष्वप्यलभ्या या सा श्रीस्तमनुवर्तते ॥ १५ ॥
 तमेव देवदेवेशमाराधयति भक्तितः ।
 व्यपेतसाध्वसोऽद्यापि वर्तते सुतलाधिपः ॥ १६ ॥
 भूमिदानकृत्वं ज्येतत्प्रात्रभूतेऽभिलेश्वरे ।
 वर्णयन्ति महात्मानो नैतद्युक्तं य नारद ॥ १७ ॥
 वासुदेवे भगवति पुरुषार्थप्रदे उरौ ।
 श्वेतदानकृत्वं विप्र सर्वथा नहि युज्यते ॥ १८ ॥
 यस्यैव देवदेवस्य नामापि विवशो गृणन् ।
 स्वकीयकर्मबन्धीयगुणान्विधुनुतेऽञ्जसा ॥ १९ ॥
 यत्कलेशबन्धलानाय साङ्ग्ययोगादिसाधनम् ।
 कुर्वते यतथो नित्यं भगवत्यभिलेश्वरे ॥ २० ॥
 न यायं भगवानस्माननुजग्राह नारद ।
 मायामयं य भोगानामैश्वर्यं व्यतनोत्परम् ॥ २१ ॥
 सर्वकलेशाधिष्ठेत्तुं तदात्मानुस्मृतिभोषणम् ।
 यं साक्षाद्भगवान् विष्णुः सर्वोपायविदीश्वरः ॥ २२ ॥
 याञ्छलेनापहृतं सर्वस्वं देवशेषकम् ।
 अप्राप्तान्योपायं शशः पाशैर्वारुणसम्भवैः ॥ २३ ॥
 बन्धयित्वावमुग्रापि गिरिदर्यामिवाब्रवीत् ।
 असाविन्द्रो महाभूढो यस्य मन्त्री बृहस्पतिः ॥ २४ ॥
 प्रसन्नमिममत्यर्थमयाचल्लोकसम्पदम् ।

त्रैलोक्यमिदमैश्वर्यं क्रियतेवातितुच्छकम् ॥ २५ ॥

आशिषां प्रभवं मुक्त्वा यो भूढो लोकसम्पदि ।

अस्मत्पितामहः श्रीमान् प्रह्लादो भगवत्प्रियः ॥ २६ ॥

दास्यं वने विभोस्तस्य सर्वलोकोपकारकः ।

पित्र्यमैश्वर्यमतुलं दीयमानं च विष्णुना ॥ २७ ॥

पितर्युपरते वीरे नैवैच्छद्भगवत्प्रियः ।

तस्यातुलानुभावस्य सर्वलोकोपधीमतः ॥ २८ ॥

अस्मद्विधो नाल्पपक्वेतरदोषोऽवगच्छति ।

अेवं दैत्यपतिः सोऽयं बलिः परमपूजितः ॥ २९ ॥

सुतले वर्तते यस्य द्वारपालो हरिः स्वयम् ।

अेकदा द्विग्विजये राज्ञा रावणो लोकरावणः ॥ ३० ॥

प्रविशन्सुतले येन भक्तानुग्रहकारिणा ।

पादाङ्गुष्ठेन प्रक्षिप्तो योजनायुतमत्र छि ॥ ३१ ॥

अेवमभूतानुभावोऽयं बलिः सर्वसुप्तैकभुङ्क्ते ।

आस्ते सुतलराजस्थो देवदेवप्रसादतः ॥ ३२ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टमस्कन्धे

अतलवितलसुतलल्लोकवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ ८.१९ ॥

८.२० विंशोऽध्यायः । तलातलादिल्लोकवर्णनेऽनन्तवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।

ततोऽधस्ताद्विवरकं तलातलमुदीरितम् ।

दानवेन्द्रो मयो नाम त्रिपुराधिपतिर्महान् ॥ १ ॥

त्रिलोक्याः शङ्कुरेणायं पालितो दग्धपूस्त्रयः ।

देवदेवप्रसादात्तु लब्धराज्यसुभास्पदः ॥ २ ॥

आचार्यो मायिनां सोऽयं नानामायाविशारदः ।

पूज्यते राक्षसैर्घोरैः सर्वकार्यसमृद्धये ॥ ३ ॥

ततोऽधस्तास्तुविभ्यातं महातलमिति स्फुटम् ।

सर्पाणां काद्रवेयाणां गणः क्रोधवशो महान् ॥ ४ ॥

अनेकशिरसां विप्र प्रधानाऽनीर्तयामि ते ।
 कुलकस्तक्षकश्चैव सुषेणः कालियस्तथा ॥ ५ ॥
 महाभोगा महासत्त्वाः क्रूराः क्रूरस्वजातयः ।
 पतत्रिराजाधिपतेरुद्धिग्राः सर्व एव ते ॥ ६ ॥
 स्वकलत्रापत्यसुष्ठुत्सुम्भस्य य सङ्गताः ।
 प्रमत्ता विहरन्त्येव नानाङ्गीडाविशारदाः ॥ ७ ॥
 ततोऽधस्ताय्य विवरे रसातलसमाह्वये ।
 दैतेया निवसन्त्येव पण्यो दानवाश्च ये ॥ ८ ॥
 निवातकवया नाम छिरण्यपुरवासिनः ।
 कालेया एति य प्रोक्ताः प्रत्यनीका उर्विर्भुजाम् ॥ ९ ॥
 मङ्गौजसश्चोत्पत्यैव महासाहसिनस्तथा ।
 सकलेशस्य य उरेस्तेजसा उतविभ्रमाः ॥ १० ॥
 बिलेशया एव सदा विवरे निवसन्ति हि ।
 ये वै वाग्भिः सरमया शङ्कूत्या निरन्तरम् ॥ ११ ॥
 मन्त्रवर्णाभिरसुरास्ताडिता बिभ्यति स्म उ ।
 ततोऽप्यधस्तात्पाताले नागलोकाधिपालकाः ॥ १२ ॥
 वासुकिप्रमुखाः शङ्भः कुलिकः श्वेत एव य ।
 धनञ्जयो महाशङ्भो धृतराष्ट्रस्तथैव य ॥ १३ ॥
 शङ्भय्युः कम्बलाश्चतरो देवोपदत्तकः ।
 महामर्षा महाभोगा निवसन्ति विषोल्बणाः ॥ १४ ॥
 पञ्चमस्तकवन्तश्च कृणासमकभूषिताः ।
 केचिद्दशकृणाः केचिच्छतशीर्षास्तथापरे ॥ १५ ॥
 सडस्रशिरसः केऽपि रोचिष्णुमणिधारकाः ।
 पातालरन्ध्रतिमिरनिकरं स्वमरीचिभिः ॥ १६ ॥
 विधमन्ति य देवर्षे सदा सञ्जातमन्धवः ।
 अस्य मूलप्रदेशे हि त्रिंशत्साडस्रकेऽन्तरे ॥ १७ ॥
 योजनैः परिसङ्ख्याते तामसी भगवत्कला ।

अनन्ताभ्या समास्ते हि सर्वदेवप्रपूजिता ॥ १८ ॥

अलमित्यभिमानस्य लक्षां यं प्रयक्षते ।

सङ्कर्षां सात्वतीयाः कर्षां द्रष्टृदृश्ययोः ॥ १९ ॥

एदं भूमण्डलं यस्य सलस्रशिरसः प्रभोः ।

अनन्तमूर्तेः शेषस्य प्रियमाणां च शीर्षके ॥ २० ॥

पृथ्वीगोलमशेषं हि सिद्धार्थं एव लक्ष्यते ।

यस्य कालेन देवस्य सञ्जिहीर्षाः समं विभोः ॥ २१ ॥

यरायरं भुवोरन्तर्विवरादुदपथत ।

साङ्कर्षणो नाम रुद्रो व्यूहैकादशशोभितः ॥ २२ ॥

त्रिलोचनश्च त्रिशिभं शूलमुत्तम्भयन्स्वयम् ।

उदतिष्ठन्मडासत्त्वो मडाभूतक्षयङ्कुरः ॥ २३ ॥

यस्याङ्घ्रिकमलद्भ्रशोणस्थनभमण्डले ।

विराजन्मणिभिम्बेषु मडाधिपतयोऽनिशम् ॥ २४ ॥

ऐकान्तभक्तियोगेन सल सात्त्वतपुङ्गवैः ।

प्रणमन्तः स्वमूर्धां ते स्वमुभानि समीक्षते ॥ २५ ॥

स्फुरत्सुण्डलमाणिङ्कयप्रभामण्डलमाञ्जयपि ।

सुकपोलानि चार्णवो गण्डस्थलधुमन्ति च ॥ २६ ॥

नागराजकुमार्योऽपि चार्चङ्गविलसत्त्विषः ।

विशदैर्विपुलैस्तद्भ्रवलैः सुभगैस्तथा ॥ २७ ॥

रुचिरैर्भुजदण्डैश्च शोभमाना एतस्ततः ।

यन्नागुरुकाश्मीरपङ्कलेपेन भूषिताः ॥ २८ ॥

तदभिर्मर्षसञ्जातकामावेशसमायुताः ।

ललितस्मितसंयुक्ताः सग्रीडं लोकयन्ति च ॥ २९ ॥

अनुरागमदोम्भतविधूर्णारुणलोचनम् ।

करुणावलोकनेत्रं च आशासानास्तथाशिषः ॥ ३० ॥

सोऽनन्तो भगवान्देवोऽनन्तसत्त्वो मडाशयः ।

अनन्तगुणवार्धिश्च आदितेवो मडाधुतिः ॥ ३१ ॥

संश्रुतामर्षरोषादिवेगो लोकशुभाय च ।
 आस्ते मलासत्त्वनिधिः सर्वदेवप्रपूजितः ॥ ३२ ॥
 ध्यायमानः सुरैः सिद्धैरसुरैश्चोरगैस्तथा ।
 विद्याधरैश्च गन्धर्वैर्मुनिसङ्घैश्च नित्यशः ॥ ३३ ॥
 अनारतमद्योन्मत्तलोकविह्वललयनः ।
 वाङ्मामृतेन विबुधान्स्वपार्षद्गणानपि ॥ ३४ ॥
 आध्यायमानः स विभुर्वेजयन्तीं स्रजं धधत् ।
 अम्बानाम्बिनवैः स्वयच्छैस्तुलसीदलसञ्चयैः ॥ ३५ ॥
 माद्यन्मधुकरप्रातघोषश्रीसंयुतां सदा ।
 नीलवासा देवदेव ऐककुण्डलभूषितः ॥ ३६ ॥
 उलस्य कुकुटि न्यस्तसुपीवरभुजोऽव्ययः ।
 महेन्द्रः काञ्चनीं यद्भद्ररत्रां य मत्सृगमः ।
 उदारलीलो देवेशो वर्णितः सात्त्वतर्षभैः ॥ ३७ ॥
 ष्टि श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशशाडस्यां संछितायामष्टमस्कन्धे
 तलातलादिलोकवर्णनेऽनन्तवर्णनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ ८.२० ॥

८.२१ ऐकविंशोऽध्यायः । नरकस्वर्गपवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
 तस्थानुभावं भगवान् ब्रह्मपुत्रः सनातनः ।
 सभायां ब्रह्मदेवस्य गायमान उपासते ॥ १ ॥
 उत्पत्तिस्थितिलयछेतवोऽस्य कल्पाः
 सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणा यदीक्षयाऽऽसन् ।
 यद्रूपं ध्रुवमकृतं यदेकमात्मन्-
 नानाधात्कथमुल वेद तस्य वर्त्म ॥ २ ॥
 मूर्ति नः पुरुकृपया बभार सत्त्वं
 संशुद्धं सदसिद्धं विभाति यत्र ।
 यल्लीलां मृगपतिराददेऽनवधा-
 मादातुं स्वजनमनांस्युदारवीर्यः ॥ ३ ॥

यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेदकस्मा-
 दार्तो वा यद्वि पतितः प्रलम्भनाद्वा ।
 उन्त्यंलः सपदि नृणामशेषमन्यं
 कं शेषाद्भागवत आश्रयेत्युमुक्षुः ॥ ४ ॥
 मूर्धन्यर्पितमणुवत्सलस्रमूर्ध्नी
 भूगोलं सगिरिसरित्समुद्रसत्त्वम् ।
 आनन्त्यादनमितविङ्कमस्य भूम्रः
 को वीर्याण्यधिगणयेत्सलस्रजिह्वः ॥ ५ ॥
 अेवम्प्रभावो भगवाननन्तो
 दुरन्तवीर्योरुगुणानुभावः ।
 मूले रसायाः स्थित आत्मतन्त्रो
 यो लीलया क्ष्मां स्थितये बिभर्ति ॥ ६ ॥
 अेता ह्येवेळ तु नृभिर्गतयो मुनिसत्तम ।
 गन्तव्या बहुशो यद्ब्रह्मयाकर्मविनिर्मिताः ॥ ७ ॥
 यथोपदेशं य कामान्सदा कामयमानकैः ।
 अेतावतीर्लिं राजेन्द्र मनुष्यमृगपक्षिषु ॥ ८ ॥
 विपाकगतयः प्रोक्ता धर्मस्य वशगास्तथा ।
 उच्यन्त्यावया विसदृशा यथाप्रश्नं निबोधत ॥ ९ ॥
 नारद उवाच ।
 वैश्वित्र्यमेतल्लोकस्य कथं भगवता कृतम् ।
 समानत्वे कर्मणां य तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ १० ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 कर्तुः श्रद्धावशादेव गतयोऽपि पृथग्विधाः ।
 त्रिगुणत्वात्सदा तासां कृलं विसदृशं त्विळ ॥ ११ ॥
 सात्त्विकया श्रद्धया कर्तुः सुभित्वं जायते सदा ।
 दुःभित्वं य तथा कर्तू राजस्या श्रद्धया भवेत् ॥ १२ ॥
 दुःभित्वं येव मूढत्वं तामस्या श्रद्धयोदितम् ।
 तारतम्यात्तु श्रद्धानां हलवैश्वित्र्यमीरितम् ॥ १३ ॥
 अनाद्यविद्याविहितकर्मणां परिणामजाः ।

सहस्रशः प्रवृत्तास्तु गतयो द्विजपुङ्गव ॥ १४ ॥

तद्भेदान्वर्णयिष्यामि प्राचुर्येण द्विजोत्तम ।

त्रिजगत्या अन्तराले दक्षिणस्यां दिशील वै ॥ १५ ॥

भूमेरधस्तादुपरि त्वतलस्य य नारद ।

अग्निष्वात्ताः पितृगणा वर्तन्ते पितरश्च ७ ॥ १६ ॥

वसन्ति यस्यां स्वीयानां गोत्राणां परमाशिषः ।

सत्याः समाधिना शीघ्रं त्वाशासानाः परेण वै ॥ १७ ॥

पितृराजोऽपि भगवान् सम्भरेतेषु जन्तुषु ।

विषयं प्रापितेषु स्वकीयैः पुरुषैरिह ॥ १८ ॥

सगणो भगवत्प्रोक्ताज्ञापरो दमधारकः ।

यथाकर्म यथादोषं विदधाति विचारदृक् ॥ १९ ॥

स्वाग्णान्धर्मतत्त्वज्ञानस्वानाज्ञाप्रवर्तकान् ।

सदा प्रेरयति प्राज्ञो यथादेशनियोजितान् ॥ २० ॥

नरकानेकविंशत्या सङ्ख्यया वर्णयन्ति हि ।

अष्टाविंशमितान्केचित्ताननुकमतो ब्रुवे ॥ २१ ॥

तामिस्र अन्धतामिस्रो रौरवोऽपि तृतीयकः ।

महारौरवनामा य कुम्भीपाकोऽपरो मतः ॥ २२ ॥

कालसूत्रं तथा यासिपत्रारण्यमुदाहृतम् ।

सूकरस्य मुष्णं चान्धकूपोऽथ कृमिभोजनः ॥ २३ ॥

सन्दंशस्तप्तमूर्तिश्च वज्रकण्ठक एव य ।

शाब्वली चाथ देवर्षे नाम्ना वैरतणी तथा ॥ २४ ॥

पूयोदः प्राणरोधश्च तथा विशसनं मतम् ।

लावाभक्षः सारमेयादनमुक्तमतः परम् ॥ २५ ॥

अवीचिरप्ययः पानं क्षारकर्म एव य ।

रक्षोगाण्ण्यसम्भोजः शूलप्रोतोऽप्यतः परम् ॥ २६ ॥

दन्दशूकोऽवटारोधः पर्यावर्तनकः परम् ।

सूथीमुष्मिति प्रोक्ता अष्टाविंशतिनारकाः ॥ २७ ॥

धृत्येते नारका नाम यातनाभूमयः पराः ।
 कर्मभिश्चापि भूतानां गम्याः पद्मजसम्भव ॥ २८ ॥

धति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायामष्टमस्कन्धे
 नरकस्वर्गपवर्णनं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ ८.२९ ॥

८.२२ द्वाविंशोऽध्यायः । नरकप्रदपातकवर्णनम् ।

नारद उवाच ।
 कर्मभेदाः कतिविधाः सनातनमुने मम ।
 श्रोतव्याः सर्वथैवैते यातनाप्राप्तिभूमयः ॥ १ ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 यो वै परस्य वित्तानि दारापत्यानि चैव हि ।
 उरते स हि दुष्टात्मा यमानुथरगोचरः ॥ २ ॥
 कालपाशेन सम्बद्धो याम्यैरतिभयानकैः ।
 तामिस्रनामनरके पात्यते यातनास्पदेषु ॥ ३ ॥
 ताऽनं दण्डनं चैव सन्तर्जनमतः परम् ।
 याम्याः कुर्वन्ति पाशाढ्याः कश्मलं याति चैव हि ॥ ४ ॥
 भूर्धर्मायाति विवशो नारकी पद्मभूसुत ।
 यः पतिं वञ्चयित्वा तु दारादीनुपभुज्यति ॥ ५ ॥
 अन्धतामिस्रनरके पात्यते यमकिङ्करीः ।
 पात्यमानो यत्र जन्तुर्वेदनापरवान्भवेत् ॥ ६ ॥
 नष्टदृष्टिर्नष्टमतिर्भवत्येवाविलम्बतः ।
 वनस्पतिर्भज्यमानमूलो यद्द्रुमवेदित् ॥ ७ ॥
 तस्माद्यन्धतामिस्रनाम्ना प्रोक्तः पुरातनैः ।
 अेतन्ममाडमिति यो भूतद्रोहोऽणु केवलम् ॥ ८ ॥
 पुष्पाति प्रत्यङ्गं स्वीयं कुटुम्बं कार्यलम्पटः ।
 अेतद्विधाय यात्रैव स्वाशुभेन पतेदित् ॥ ९ ॥
 शैरवे नाम नरके सर्वसत्त्वभयावले ।
 धल लोकेऽमुना ये तु छिंसिता जन्तवः पुरा ॥ १० ॥

त अेव रुरवो भूत्वा परत्र पीडयन्ति तम् ।
 तस्माद्रौरवमित्याहुः पुराणज्ञा मनीषिणः ॥ ११ ॥
 रुरुः सर्पादतिङ्करो जन्तुरुक्तः पुरातनैः ।
 अेवं मडारौरवाभ्यो नरको यत्र पूरुषः ॥ १२ ॥
 यातनां प्राप्यमाणो छि यः परं देहसम्भवः ।
 क्वयादा नाम रुरवस्तं क्वये धातयन्ति य ॥ १३ ॥
 य उग्रः पुरुषः क्रूरः पशुपक्षिगणानपि ।
 उपरन्धयते मूढो याम्यास्तं रन्धयन्ति य ॥ १४ ॥
 कुम्भीपाडे तमतैले उपर्यपि य नारद ।
 यावन्ति पशुरोमाणि तावद्दर्शसहस्रकम् ॥ १५ ॥
 पितृविप्रब्राह्मणशुक्लासूत्रे स नारके ।
 अग्न्यर्काभ्यां तप्यमाने नारकी विनिवेशितः ॥ १६ ॥
 क्षुत्पिपासादृष्यमानोऽन्तःशरीरस्तथा बलिः ।
 आस्ते शेते येष्टते यावतिष्ठति य धावति ॥ १७ ॥
 निजवेदपथाद्यो वै पाप्मण्डं योपयाति य ।
 अनापद्यपि देवर्षे तं पापं पुरुषं भटाः ॥ १८ ॥
 अक्षिपत्रवनं नाम नरकं वेशयन्ति य ।
 कशया प्रहरन्त्येव नारकी तद्गतस्तदा ॥ १९ ॥
 धतस्ततो धावमान उत्तालमतिवेगतः ।
 अक्षिपत्रैश्छिद्यमान उभयत्र य धारभिः ॥ २० ॥
 सञ्छिद्यमानसर्वाङ्गो ढाडतोऽस्मीति मूर्च्छितः ।
 वेदनां परमां प्राप्तः पतत्येव पदे पदे ॥ २१ ॥
 स्वधर्मानुगतं भुङ्क्ते पाप्मण्डकुलमल्पधीः ।
 यो राज्ञा राजपुरुषो दण्डयेद्भै त्वधर्मतः ॥ २२ ॥
 द्विजे शरीरदण्डं य पापीयान्नारकी य सः ।
 नरके सूकरमुष्णे पात्यते यमङ्किङ्करैः ॥ २३ ॥
 विनिष्पिष्टाययवको बलवद्भिस्तथेक्षुवत् ।
 आर्तस्वरेण स्वनयन्मूर्च्छितः कश्मलङ्गतः ॥ २४ ॥

स पीड्यमानो बहुधा वेदनां यात्यतीव हि ।
विविक्तपरपीडो योऽप्यविविक्तपरव्यथाम् ॥ २५ ॥
^१श्वराङ्घ्रितवृत्तीनां व्यथामायरते स्वयम् ।
स यान्धकूपे पतति तदभिद्रोहयन्त्रिते ॥ २६ ॥
तत्रासौ जन्तुभिः क्रूरैः पशुभिर्भृगपक्षिभिः ।
सरीसृपैश्च मशकैर्यूकामत्सुण्णजातिभिः ॥ २७ ॥
मक्षिकाभिश्च तमसि दन्तशूकैश्च पीड्यते ।
परिक्वामति यैवात्र कुशरीरे य जन्तुवत् ॥ २८ ॥
यस्तु संविहितैः पञ्चयज्ञैः कडैश्च संस्तुतः ।
अश्नाति यासंविभज्य यत्किञ्चिद्गुणपद्यते ॥ २९ ॥
स पापपुरुषः क्रूरैर्याम्यैश्च कृमिभोजने ।
नरकाधमके दृष्टकर्मणा परिपात्यते ॥ ३० ॥
लक्ष्यो जनिवस्तीर्णो कृमिदुण्डुले भयङ्करे ।
कृमिदुपं समासाधे लक्ष्यमाश्रयतेः स्वयम् ॥ ३१ ॥
अप्रताप्रभुताद्यो यः पातमाप्नोति तत्र वै ।
यस्तु स्तेयेन य बलाद्धिरण्यं रत्नमेव य ॥ ३२ ॥
ब्राह्मणस्यापहरति अन्यस्यापि य कस्यचित् ।
अनापदि य देवर्षे तममुत्र यमानुगाः ॥ ३३ ॥
अयस्मथैरग्निपिण्डैः सद्दृशैर्निन्दुषन्ति य ।
योऽगम्यां योषितं गच्छेदगम्यं पुरुषं य या ॥ ३४ ॥
तावमुत्रापि कशया ताडयन्तो यमानुगाः ।
तिग्मया लोहमय्या य सूर्म्याघ्यालिङ्गयन्ति तम् ॥ ३५ ॥
तां यापि योषितं सूर्म्याघ्यालिङ्गयन्ति यमानुगाः ।
यस्तु सर्वाभिगमनः पुरुषः पापसञ्चयी ॥ ३६ ॥
निरयेऽमुत्र तं याम्याः शास्त्रादीं रोपयन्ति तम् ।
वज्रकण्टकसंयुक्तां शास्त्रादीं तामयस्मयीम् ॥ ३७ ॥
राजन्त्या राजपुरुषा ये वा पाप्माण्डवर्तिनः ।

धर्मसेतुं विभिन्दन्ति ते परेत्य गता नराः ॥ ३८ ॥
वैतरण्यां पतन्त्येव भिन्नमर्यादपातकाः ।
नद्यां निरयद्गुर्गस्य परिभायां च नारद ॥ ३९ ॥
याद्योगाणैः समन्तात्तु भक्ष्यमाणा एतस्ततः ।
नात्मना वियुञ्जन्त्येव नासुभिश्चापि नारद ॥ ४० ॥
स्वीयेन कर्मपाडेनोपतपन्ति च सर्वतः ।
विष्णुमूत्रपूयश्चैश्च केशास्थिनभ्रमांसकैः ॥ ४१ ॥
मेदोवसासंयुतायां नद्यामुपपतन्ति ते ।
वृषलीपतयो ये च नष्टशौचा गतत्रपाः ॥ ४२ ॥
आचारनियमैस्त्यक्ताः पशुययांपरायणाः ।
तेऽत्रानुकष्टगतयो विष्णुमूत्रश्वेष्वरक्तकैः ॥ ४३ ॥
श्वेष्वमलसमापूर्णे निपतन्ति दुराग्रहाः ।
तदेव भादयन्त्येतान्यमानुयस्वर्गकाः ॥ ४४ ॥
ये श्वानगर्दभादीनां पतयो वै द्विजातयः ।
भृगुयारसिका नित्यमतीर्थे भृगुघातकाः ॥ ४५ ॥
परेतांस्तान्यमभटा लक्ष्मीभूतान्नराधमान् ।
एषुभिश्च विभिन्दन्ति तांस्तान्दुर्नयमागतान् ॥ ४६ ॥
ये दम्भा दम्भयज्ञेषु पशून्म्रन्ति नराधमाः ।
तान्मुष्मिन्त्यमभटा नरके वैशसे तदा ॥ ४७ ॥
निपात्य पीडयन्त्येव कशाघातैर्दुरासदैः ।
यो भार्या च सवर्णा वै द्विजो मदनमोहितः ॥ ४८ ॥
रेतः पाययति मूढोऽमुत्र तं यमकिङ्कराः ।
रेतःकुण्डे पातयन्ति रेतः सम्पाययन्ति च ॥ ४९ ॥
ये दस्यवोऽग्निदाश्रैव गरदा सार्थघातकाः ।
ग्रामान्सार्थान्विलुम्पन्ति राजानो राजपूरुषाः ॥ ५० ॥
तान्यरेतान्यमभटा नयन्ति श्वानकादनम् ।
विंशत्यधिकसङ्ख्याताः सारमेया महाद्भुताः ॥ ५१ ॥

सप्तशत्या समाख्याता रत्नसं भाटयन्ति ते ।
सारमेयादनं नाम नरकं दारुणं मुने ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि अवीचिप्रभुभान्मुने ॥ ५२ ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे
नरकप्रदपातकवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ८.२२ ॥

८.२३ त्रयोविंशोऽध्यायः । अवशिष्टनरकवर्णनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
ये नराः सर्वदा साक्ष्ये अनृतं भाषयन्ति य ।
दाने विनिमयेऽर्थस्य देवर्षे पापबुद्धयः ॥ १ ॥
ते प्रेत्यामुत्र नरके अवीच्याभ्येऽतिदारुणे ।
योजनानां शतोऽष्टायाद्भिरिभूर्धः पतन्ति हि ॥ २ ॥
अनाकाशोऽधःशिरसस्तद्वीथीतिनामके ।
यत्र स्थलं दृश्यते य जलवद्भीचिसंयुतम् ॥ ३ ॥
अवीचिमत्ततस्तत्र तिलशश्छिन्नविग्रहः ।
म्रियते नैव देवर्षे पुनरेवाऽवरोप्यते ॥ ४ ॥
यो वा द्विजो वा राजन्यो वैश्यो वा ब्रह्मसम्भव ।
सोमपीथस्तत्कलत्रं सुरां वा पिबतीव हि ॥ ५ ॥
प्रमादतस्तु तेषां वै निरये परिपातनम् ।
कुर्वन्ति यमदूतास्ते पानं काष्णायसो मुने ॥ ६ ॥
वह्निना द्रवमाणस्य नितरां ब्रह्मसम्भव ।
सम्भावनेन स्वस्यैव योऽधमोऽपि नराधमः ॥ ७ ॥
विद्याजन्मतपोवर्णाश्रिमाथारवतो नरान् ।
वरीयसोऽपि न बभूव मन्यते पुरुषाधमः ॥ ८ ॥
स नीयते यमभटैः क्षारकर्दमनामके ।
निरयेऽर्वाङ्गिरा घोरा दुरन्तयातनाश्रुते ॥ ९ ॥
ये वै नरा यजन्त्यन्यं नरमेधेन मोहिताः ।
स्त्रियोऽपि वा नरपशुं भादन्त्यत्र महामुने ॥ १० ॥

पशवो निछितास्ते तु यमसधनि सङ्गताः ।
 सौनिका एव ते सर्वे विद्यार्थ शितधारया ॥ ११ ॥
 असृक्षिबन्ति नृत्यन्ति गायन्ति बहुधा मुने ।
 यथेह मांसभोक्तारः पुरुषाद्या दुरासदाः ॥ १२ ॥
 अनागसोऽपि येऽरण्ये ग्रामे वा ब्रह्मपुत्रक ।
 वैश्रम्भकैरुपसृतान्विश्रम्भय्यजिञ्जुविषून् ॥ १३ ॥
 शूलसूत्रादिषु प्रोतान्कीडनोत्कारकानिव ।
 पातयन्ति य ते प्रेत्य शूलपाते पतन्ति ७ ॥ १४ ॥
 शूलादिषु प्रोतदोहाः क्षुत्तृड्भ्यां यातिपीडिताः ।
 तिग्मतुण्डैः कङ्कुभकैरितश्चेतश्च ताडिताः ॥ १५ ॥
 पीडिता आत्मशमलं बहुधा संस्मरन्ति हि ।
 ये भूतानुद्भेजयन्ति नरा उल्लासवृत्तयः ॥ १६ ॥
 यथा सर्पादिकास्तेऽपि नरके निपतन्ति हि ।
 दन्तशूकाभिधाने य यत्रोत्तिष्ठन्ति सर्वतः ॥ १७ ॥
 पञ्चाननः सप्तमुष्मा ग्रसन्ति नरकागतान् ।
 यथा बिलेशया विप्र कूरबुद्धिसमन्विताः ॥ १८ ॥
 येऽवटेषु कुसूलादिगुहादिषु निरुन्धते ।
 तानमुत्रोधतकराः कीनाशपरिसेवकाः ॥ १९ ॥
 तेभ्येवोपविशित्वा य सगरेण य वह्निना ।
 धूमेन य निरुन्धन्ति पापकर्मरतान्नरान् ॥ २० ॥
 योऽतिथी-समयप्रामाण्डिधक्षुरिव यक्षुषा ।
 पापेनेहालोडयेभ्य स्वयं गृह्यतिर्द्धिजः ॥ २१ ॥
 तस्यापि पापदृष्टैर्हि निरये यमकिङ्कराः ।
 अक्षिणी वञ्जतुण्डा ये कङ्कुः काकवटाद्यः ॥ २२ ॥
 गृध्राः कूरतराश्चापि प्रसह्योत्पाटयन्ति हि ।
 य आढ्याभिभित्तिर्याति अलङ्कृत्यातिगर्वितः ॥ २३ ॥
 तिर्यक्प्रेक्षा एवात्राभिविशद्गी नराधमः ।
 शिन्तयार्थस्य सर्वत्रायतिव्ययस्वरूपया ॥ २४ ॥

शुष्यद्दृढयवङ्गश्च निर्वृतिं नैव गच्छति ।
 ग्राहवद्रक्षते यार्थं स प्रेतो यमकिङ्कुरैः ॥ २५ ॥
 सूशीमुष्णे य नरके पात्यते निजकर्मणा ।
 वित्तग्रहं य पुरुषं वायका एव याम्यकाः ॥ २६ ॥
 किङ्कुराः सर्वतोऽङ्गेषु सूत्रैः परिवयन्ति हि ।
 अेते बहुविधा विप्र नरकाः पापकर्मणाम् ॥ २७ ॥
 नराणां शतशः सन्ति यातनास्थानभूमयः ।
 सडस्रशोऽपि देवर्षे उक्त्तानुक्तांस्तथापि हि ॥ २८ ॥
 विशन्ति नरकानेतान्यातनाभुलान्मुने ।
 तथा धर्मपराश्चापि लोकान्यान्ति सुभोद्भूतान् ॥ २९ ॥
 स्वधर्मो बहुधा गीतो यथा तव महामुने ।
 देवीपूजनरूपो हि देव्याराधनलक्षणः ॥ ३० ॥
 येनानुष्ठितमात्रेण नरो न नरकं व्रजेत् ।
 सा देवी भवपाथोधेरुद्धर्त्री पूजिता नृणाम् ॥ ३१ ॥
 एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे
 ऽवशिष्टनरकवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ ८.२३ ॥

८.२४ यतुर्विंशोऽध्यायः । देवीपूजनविधिनिर्णयः ।

नारद उवाच ।
 धर्मश्च कीदृशस्तात देव्याराधनलक्षणः ।
 कथमाराधिता देवी सा ददाति परं पदम् ॥ १ ॥
 आराधनविधिः को वा कथमाराधिता कदा ।
 केन सा दुर्गनरकाद्दुर्गा त्राणप्रदा भवेत् ॥ २ ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 देवर्षे शृणु चित्तैकाग्र्येण मे विदुषां वर ।
 यथा प्रसीदते देवी धर्मारिधनतः स्वयम् ॥ ३ ॥
 स्वधर्मो यादृशः प्रोक्तस्तं य मे शृणु नारद ।
 अनादाविह संसारे देवी सशृङ्खिता स्वयम् ॥ ४ ॥

परिपालयते घोरसङ्घटादिषु सा मुने ।
 सा देवी पूजयते लोकेर्यथावत्तद्विधिं शृणु ॥ ५ ॥
 प्रतिपत्तिथिमासाद्य देवीमाजयेन पूजयेत् ।
 धृतं दधाद् ब्राह्मणाय रोगादीनो भवेत्सदा ॥ ६ ॥
 द्वितीयायां शर्करया पूजयेज्जगदम्बिकाम् ।
 शर्करां प्रददद्विप्रे दीर्घायुर्जायते नरः ॥ ७ ॥
 तृतीयादिवसे देव्यै द्रुघं पूजनकर्मणि ।
 क्षीरं दत्त्वा द्विजाग्र्याय सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ ८ ॥
 चतुर्थ्यां पूजनेऽपूपा देया देव्यै द्विजाय च ।
 अपूपा अेव दातव्या न विघ्नैरभिलभ्यते ॥ ९ ॥
 पञ्चम्यां कदलीजातं कृत्वा देव्यै निवेदयेत् ।
 तदेव ब्राह्मणो देयं मेधावान्पुरुषो भवेत् ॥ १० ॥
 षष्ठीतिथौ मधु प्रोक्तं देवीपूजनकर्मणि ।
 ब्राह्मणाय च दातव्यं मधु कान्तिर्यतो भवेत् ॥ ११ ॥
 सप्तम्यां गुडनैवेद्यं देव्यै दत्त्वा द्विजाय च ।
 गुडं दत्त्वा शोकदीनो जायते द्विजसत्तम ॥ १२ ॥
 नारिकेलमथाष्टम्यां देव्यै नैवेद्यमर्पयेत् ।
 ब्राह्मणाय प्रदातव्यं तापदीनो भवेन्नरः ॥ १३ ॥
 नवम्यां लाजमम्बायै चार्पयित्वा द्विजाय च ।
 दत्त्वा सुभाषिको भूयाद्विदु लोके परत्र च ॥ १४ ॥
 दशम्यामर्पयित्वा तु देव्यै कृष्णतिलाभुने ।
 ब्राह्मणाय प्रदत्त्वा तु यमलोकाद्भयं न हि ॥ १५ ॥
 अेकादश्यां दधि तथा देव्यै चार्पयते तु यः ।
 ददाति ब्राह्मणायैतद्देवीप्रियतमो भवेत् ॥ १६ ॥
 द्वादश्यां पृथुकादेव्यै दत्त्वाचार्याय यो ददेत् ।
 तानेव च मुनिश्रेष्ठ स देवीप्रियतां व्रजेत् ॥ १७ ॥
 त्रयोदश्यां च दूर्गायै यज्ञकान्प्रददाति च ।
 तानेव दत्त्वा विप्राय प्रजासन्ततिमान्भवेत् ॥ १८ ॥

यतुर्दृश्यां य देवर्षे देव्यै सक्तुःप्रयच्छति ।
 तानेव दद्याद्विप्राय शिवस्य दधितो भवेत् ॥ १८ ॥
 पायसं पूर्णिमातिथ्यामपार्णायै प्रयच्छति ।
 दद्याति य द्विजग्याय पितृनुद्धरतेऽभिलान् ॥ २० ॥
 तत्तिथौ ङवनं प्रोक्तं देवीप्रीत्यै मलामुने ।
 तत्तत्तिथ्युक्तवस्तूनामशेषारिष्टनाशनम् ॥ २१ ॥
 रविवारे पायसं य नैवेद्यं परिकीर्तितम् ।
 सोमवारे पयः प्रोक्तं भौमे य कदलीकूलम् ॥ २२ ॥
 बुधवारे य सम्प्रोक्तं नवनीतं नवं द्विज ।
 गुरुवारे शर्करां य सितां भार्गववासरे ॥ २३ ॥
 शनिवारे घृतं गव्यं नैवेद्यं परिकीर्तितम् ।
 सप्तविंशतिनक्षत्रनैवेद्यं श्रूयतां मुने ॥ २४ ॥
 घृतं तिलं शर्करां य दधि द्रुघं डिलाटकम् ।
 दधिकूर्थी मोदकं य क्लेशिकां घृतमण्डकम् ॥ २५ ॥
 कंसारं वटपत्रं य घृतपूरमतः परम् ।
 वटकं कोकरसकं पूरणं मधु सूरणम् ॥ २६ ॥
 गुडं पृथुकद्राक्षे य भर्जूरं यैव यारकम् ।
 अपूपं नवनीतं य मुद्गं मोदकं शैव य ॥ २७ ॥
 मातुलिङ्गमिति प्रोक्तं भनैवेद्यं य नारद ।
 विष्कम्भादिषु योगेषु प्रवक्ष्यामि निवेदनम् ॥ २८ ॥
 पदार्थानां कृतेष्वेषु प्रीणाति जगदम्बिका ।
 गुडं मधु घृतं द्रुघं दधि तडं त्वपूपकम् ॥ २९ ॥
 नवनीतं कर्कटीं य कूष्माण्डं यापि मोदकम् ।
 पनसं कदलं जम्बुकूलमाम्रकूलं तिलम् ॥ ३० ॥
 नारङ्गं दाडिमं यैव बहरीकूलमेव य ।
 धात्रीकूलं पायसञ्च पृथुकं चण्डकं तथा ॥ ३१ ॥
 नारिकेलं जम्बुकूलं कसेरुं सूरणं तथा ।

अेतानि ङमशो विप्र नैवेद्यानि शुभानि च ॥ ३२ ॥

विष्णुम्मादिषु योगेषु निर्णीतानि मनीषिभिः ।

अथ नैवेद्यमाभ्यास्ये करणानां पृथङ्मुने ॥ ३३ ॥

कंसारं मण्डकं कृष्णी मोदकं वटपत्रकम् ।

लडुकं घृतपूरं च तिलं दधि घृतं मधु ॥ ३४ ॥

करणानामिदं प्रोक्तं देवीनैवेद्यमादरात् ।

अथान्यत्सम्प्रवक्ष्यामि देवीप्रीतिकरं परम् ॥ ३५ ॥

विधानं नारदमुने शृणु तत्सर्वमादृतः ।

यैत्रशुद्धतृतीयायां नरो मधुकवृक्षकम् ॥ ३६ ॥

पूजयेत्पञ्च भागं च नैवेद्यमुपकल्पयेत् ।

अेवं द्वादशमासेषु तृतीयातिथिषु ङमात् ॥ ३७ ॥

शुकलपक्षे विधानेन नैवेद्यमभिदध्मले ।

वैशाखमासे नैवेद्यं गुडयुक्तं च नारद ॥ ३८ ॥

ज्येष्ठमासे मधु प्रोक्तं देवीप्रीत्यर्थमेव तु ।

आषाढे नवनीतं च मधुकस्य निवेदनम् ॥ ३९ ॥

श्रावणे दधि नैवेद्यं भाद्रमासे च शर्करा ।

आश्विने पायसं प्रोक्तं कार्तिके पय उत्तमम् ॥ ४० ॥

मार्गे कृष्णयुत्तमा प्रोक्ता पौषे च दधिकूर्चिका ।

माघे मासि च नैवेद्यं मृतं गव्यं समाहरेत् ॥ ४१ ॥

नारिकेलं च नैवेद्यं फाल्गुने परिकीर्तितम् ।

अेवं द्वादशनैवेद्यैर्मासे च ङमतोऽर्थयेत् ॥ ४२ ॥

मङ्गला वैष्णवी माया कालरात्रिर्दुरत्यया ।

महामाया मतङ्गी च काली कमलवासिनी ॥ ४३ ॥

शिवा सलस्रयरणा सर्वमङ्गलघृषिणी ।

ओम्निर्नामपदैर्देवी मधूके परिपूजयेत् ॥ ४४ ॥

ततः स्तुवीत देवेशीं मधूकस्थां मलेश्वरीम् ।

सर्वकामसमृद्ध्यर्थं व्रतपूर्णात्वसिद्धये ॥ ४५ ॥

नमः पुष्करनेत्रायै जगद्धात्र्यै नमोऽस्तु ते ।
 माहेश्वर्यं महादेव्यै महाभद्रङ्गलमूर्तये ॥ ४६ ॥
 परमा पापहन्त्री य परमार्गप्रदायिनी ।
 परमेश्वरी प्रजोत्पत्तिः परब्रह्मस्वरूपिणी ॥ ४७ ॥
 मद्ददात्री मद्योन्मत्ता मानगम्या मद्योन्नता ।
 मनस्विनी मुनिध्येया मार्तण्डसद्यारिणी ॥ ४८ ॥
 जय लोकेश्वरि प्राज्ञे प्रलयाम्बुदसन्निभे ।
 महाभोहविनाशार्थं पूजितासि सुरासुरैः ॥ ४९ ॥
 यमलोकाभावकर्त्री यमपूजया यमाञ्जया ।
 यमनिग्रहत्रुपा य यजनीये नमो नमः ॥ ५० ॥
 समस्वभावा सर्वेशी सर्वसङ्गविवर्जिता ।
 सङ्गनाशकरी काम्यत्रुपा कारुण्यविग्रहा ॥ ५१ ॥
 कङ्कालकूरा कामाक्षी मीनाक्षी भर्मभेदिनी ।
 माधुर्यत्रुपशीला य मधुरस्वरपूजिता ॥ ५२ ॥
 महामन्त्रवती मन्त्रगम्या मन्त्रप्रियङ्गुरी ।
 मनुष्यमानसगमा मन्त्रधारिप्रियङ्गुरी ॥ ५३ ॥
 अश्रुत्यवटनिम्बाम्रकपित्त्यभट्टरीगते ।
 पनसार्ककरीराटिक्षीरवृक्षस्वरूपिणी ॥ ५४ ॥
 द्रुगधवल्वीनिवासार्द्धे द्यनीये दयाधिडे ।
 दक्षिण्यकरुणात्रुपे जय सर्वज्ञवल्लभे ॥ ५५ ॥
 अवेवं स्तवेन देवेशीं पूजनान्ते स्तुवीत ताम् ।
 व्रतस्य सकलं पुण्यं लभते सर्वदा नरः ॥ ५६ ॥
 नित्यं यः पठते स्तोत्रं देवीप्रीतिकरं नरः ।
 आधिव्याधिभयं नास्ति रिपुभीतिर्न तस्य हि ॥ ५७ ॥
 अर्थार्थी चार्थमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ।
 कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी मोक्षमाजप्नुयात् ॥ ५८ ॥
 ब्राह्मणो वेदसम्पन्नो विजयी क्षत्रियो भवेत् ।
 वैश्यश्च धनधान्याढ्यो भवेच्छूद्रः सुभाषिकः ॥ ५९ ॥

स्तोत्रमेतच्छ्राद्धकाले यः पठेत्प्रयतो नरः ।
 पितृणामक्षया तृप्तिर्जायते कल्पवर्तिनी ॥ ६० ॥
 अवेमारोधनं देव्याः समुक्तं सुरपूजितम् ।
 यः करोति नरो भक्त्या स देवीलोकभाग्भवेत् ॥ ६१ ॥
 देवीपूजनतो विप्र सर्वे कामा भवन्ति हि ।
 सर्वपापघतिः शुद्धा मतिरन्ते प्रजायते ॥ ६२ ॥
 यत्र तत्र भवेत्पूजयो मान्यो मानधनेषु य ।
 जायते जगदम्बायाः प्रसादेन विरञ्चिज ॥ ६३ ॥
 नरकाणां न तस्यास्ति भयं स्वप्नेऽपि कुत्रचित् ।
 मलामायाप्रसादेन पुत्रपौत्रादिवर्धनः ॥ ६४ ॥
 देवीभक्तो भवत्येव नात्र कार्या विचारणा ।
 एत्येवं ते समाख्यातं नरकोट्टारलक्ष्णाम् ॥ ६५ ॥
 पूजनं हि मलादेव्याः सर्वमङ्गलकारकम् ।
 मधूकपूजनं तद्गन्मासानां कमतो मुने ॥ ६६ ॥
 सर्वं समाचरेद्यस्तु पूजनं मधुकाह्वयम् ।
 न तस्य रोगबाधाद्विभयमुद्भवतेऽनघ ॥ ६७ ॥
 अथान्यदपि वक्ष्यामि प्रकृतेः पञ्चकं परम् ।
 नाम्ना उपेण शोच्यत्या जगदानन्ददायकम् ॥ ६८ ॥
 साभ्यानं य समाडात्त्रयं प्रकृतेः पञ्चकं मुने ।
 कुतूहलकर शैव शृणु मुक्तिविधायकम् ॥ ६९ ॥
 एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायामष्टमस्कन्धे
 देवीपूजनविधिनिर्घणं नाम यतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ८.२४ ॥
 ॥ एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धः समाप्तः ॥

Encoded and proofread by Vishwas Bhide

——
8 *Shrimaddevibhagavatamahapurane Ashtamah Skandhah*

pdf was typeset on March 31, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

